

Đêm đầu “Dẫn nhập”

Dnl 8, 1-6: *"Hãy nhớ lại những quảng đường..."*

Mt 11, 25-30: *"Hãy đến với Thầy..."*

Lc 19, 1-10: Đa-kêu đi tìm Chúa

Tv 32 (33)

Tv 36 (37), 1-10

Lời khuyên và hướng dẫn căn bản (Chú dẫn):

Trong khóa LT¹ này tôi mong muốn gì? Từ đâu tôi đến? Tôi đang đi về đâu và phải làm gì trong chuyến đi đời tôi? Bước vào LT tôi có những bận tâm lo lắng nào? Tương quan giữa tôi với Chúa thế nào trong năm qua? Tôi đã sống các mối tương quan nhân loại thế nào? Trong gia đình? Trong nhóm? Bạn bè? Ở sở làm? Tôi có sẵn sàng mở xẻ với Chúa đến nơi đến chốn các vấn đề của tôi không? Tôi có điều gì đang phân vân không biết đâu là ý Chúa?

Tôi cần hồi tưởng lại những kinh nghiệm nào trong năm vừa qua?

Tôi tạ ơn Chúa vì những niềm vui Chúa ban cho tôi, nhưng thực sự những kinh nghiệm đó đã mang hoa quả nào cho tôi? Những vết thương, nỗi buồn, giới hạn thua thiệt . . . trong kinh nghiệm sống đã dạy tôi bài học gì và giúp tôi lớn lên thế nào?

Các kinh nghiệm sống ảnh hưởng cách chúng ta tiếp xúc với người khác. Nhưng bao lâu chưa hiểu thánh ý Chúa, những kinh nghiệm đó vẫn giống luồng gió thúc đẩy tàu buồm mà không biết về bến nào.

Biển cổ nào cũng là nơi Chúa Cha hẹn gặp chúng ta. Ngài thương yêu chúng ta. Đối với Ngài chúng ta quý báu hơn chim trời và bông hoa. Ngài muốn dìu dắt chúng ta đến vinh quang.

Ngài có sức gìn giữ và thánh hoá chúng ta qua biển cổ đó. Ngài sẽ hoàn tất kế hoạch dành cho mỗi người nếu ta mở lòng cho Ngài.

Lạy Chúa, xin ban cho con lòng khao khát gặp Chúa để được biến đổi! Lạy Chúa, Chúa muốn gì nơi con trong tuần linh thao này? Chúa đòi hỏi con điều gì? Chúa có ý định nào trên con? Nguyên xin Chúa giúp con bước vào LT với tâm hồn quảng đại và đầy tràn niềm hy vọng.

Ra khỏi con người tôi để gặp Chúa có nghĩa là gì đối với tôi?

Điều gì cản trở tôi đến với Chúa? Tôi cảm xúc gì khi nhận ra điều đó?

Đã bao nhiêu lần Chúa đi tìm tôi?

¹ Mục đích Linh Thao theo chính Thánh I nhã cắt nghĩa là:

“Hai tiếng “Linh Thao” ở đây có nghĩa là mọi cách xét mình, suy gẫm, chiêm niệm, cầu nguyện bằng miệng lưỡi hay bằng tâm trí, và các việc thiêng liêng khác như sẽ nói sau. Vì như đi đạo, đi bộ, chạy, là những việc thể thao thì cũng thế, gọi là “Linh Thao” tất cả những cách dọn và chuẩn bị linh hồn để xa bỏ những quyền luyến lạc lạc và sau đó tìm kiếm ý Chúa trong cách xếp đặt cuộc đời để mưu ích cho linh hồn mình” (LT 1).

Phương pháp cầu nguyện để “nghe” Thần khí Chúa

Lời nguyện chuẩn bị: “Cúi xin Chúa ban ơn để cho hết mọi ý hướng, hành vi và hoạt động của tôi hoàn toàn hướng về việc phụng sự và ca tụng Chúa chí tôn”, tức là tôi hướng về Chúa Cha, tìm chính Ngài trước tiên và trên tất cả.

Đoạn Kinh Thánh: Nhớ lại đoạn tôi đã lựa chọn cho giờ cầu nguyện này. Mỗi giờ cầu nguyện chỉ nên dùng một đoạn thôi. Đừng ngại ôn lại các đoạn cũ. Nhớ lời Th.I-nhã: “*Tâm lòng ta thực sự được no nê và thỏa mãn không phải khi biết nhiều nhưng khi có cảm nghiệm và thưởng thức nội tâm*” [LT 2]

On xin: tôi mong muốn gì? Rất quan trọng để lắng nghe và chú ý đến Thần Khí Chúa. Vị linh hướng đề nghị on xin theo từng bước Linh Thao tựa vào phương pháp Th.I-nhã.

Suy/chiên niệm đề tài và đoạn Kinh Thánh. Áp dụng phương pháp “Lectio Divina” có thể giúp, nhất là khi chúng ta cảm thấy khô khan.

Điều quan trọng là chúng ta quyết tâm cầu nguyện 60 phút trọn và biết lắng nghe (chú ý) đến Chúa qua **thể xác, Lời Chúa, trái tim và Đức tin**:

- **Thể xác:** tôi có thể áp dụng những kỹ thuật tập Thiền để lắng đọng xuống và hiện diện trước mặt Chúa.
- **Lời Chúa,** đọc đi đọc lại đoạn Kinh Thánh, xin Thần Khí giúp mình nhìn các nhân vật, nghe những gì Đức Kitô nói, quan sát những gì đức Kitô làm và áp dụng cho mình.
- **Trái tim:** với những tâm tình vui hay buồn, cảm động hay khô khan.
- **Đức tin:** qua đức tin, tôi tìm sự hiện diện của Chính Chúa trong lòng và chung quanh tôi.

Kết thúc lời nguyện với những tâm tình thân mật với Chúa.

Các nhân vật chính trong Linh Thao: Thần Khí Chúa, người tập linh thao, vị linh hướng.

a.- Nhân vật chính, đóng vai chủ động là Thần Khí Chúa hằng sống. Ngài ngự trong lòng tôi và thánh hóa tôi khi liên kết tôi với Chúa Cha trong tình yêu. Ngài kêu cầu và dạy tôi kêu lên “Abba, Cha ơi!” Tình yêu Ngài như lửa đốt cháy trong lòng tôi, như dòng sông chảy trong lòng tôi. Khi cầu nguyện tôi để Ngài đốt cháy và tưới gội tôi.

b.- Nhân vật thứ hai là chính tôi, là người tập linh thao.

“Ngôn ngữ Chúa là những tác động trong lòng chúng ta”. Im lặng trong LT là cắt bớt những cơ hội gây trong lòng tác động khác. Đi từng ngày một dưới sự hướng dẫn của Thần Khí, theo từng tác động. Sau một tháng tôi sẽ hiểu những gì Thần khí muốn tôi làm và làm như thế nào. Cuộc sống tôi sẽ có một hướng đi rõ ràng hơn, mọi phạm vi cuộc sống sẽ thống nhất hơn.

c.- Vị linh hướng là bạn đường trong khóa LT, nghe và giúp mình tìm đường theo từng giai đoạn, vượt qua các khó khăn, thì đường đi sẽ nhẹ nhàng. Ngài “nghe” tôi, những ước muốn, nhu cầu, tâm tình... Ngài giúp nhận ra và đạt mục tiêu rõ ràng cho từng lời nguyện, đề nghị on xin và đoạn Kinh Thánh, khuyến khích tôi, đặc biệt bằng cách tìm ý nghĩa cho các tâm trạng và kinh nghiệm nội tâm (validates my experiences). Đôi khi đặt câu hỏi, thách đố, thách thức tôi. Cho nên khi gặp linh hướng, tôi không cần kể tội hoặc quá khứ mình, chỉ kể những gì đang xảy ra trong từng giờ cầu nguyện và trong khóa LT nói chung.

Nguyên Lý và Nền tảng (LT 23)

Con người được dựng nên để ngợi khen, tôn kính và phụng sự Thiên Chúa,
và nhờ đó cứu rỗi linh hồn mình.

Mọi loài khác dưới đất được tạo dựng cho con người,
để giúp họ đạt tới cùng đích Đấng Tạo Hoá đặt cho họ.

Bởi thế người ta chỉ được sử dụng tạo vật
theo mức độ chúng giúp đạt tới cứu cánh
và phải gạt bỏ khi chúng làm cản trở.

Do đó, cần phải giữ cho mình được bình tâm đối với mọi tạo vật
trong tất cả những gì nằm trong sự tự do của ta và không bị cấm,
đến nỗi chúng ta không ước muốn sức khoẻ hơn bệnh tật,
giàu sang hơn nghèo khổ,
danh vọng hơn nhục nhã,
sống lâu hơn chết yếu
và tương tự thế đối với mọi sự khác,
nhưng chỉ ước muốn và lựa chọn
cái gì dẫn đưa chúng ta tới cứu cánh của mình hơn cả.

Chúa Cha đang dựng nên chúng ta

On xin: Hiểu biết tình yêu và Thánh ý Chúa Cha để đổi mới đức tin, đào sâu niềm hy vọng và lớn lên hơn trong lòng biết ơn.

Kinh Thánh:

1. Lc 12, 22-32: Chúa Quan Phòng
2. Eph 3, 14-21: Chúa là nguồn tình phụ/mẫu tử
3. Is 43, 1-7: Con thật quý báu đối với Cha
4. Tv 32 (33): Chúa tạo nên vũ trụ

Nhận xét:

- Bản tính Chúa Cha là “ban sự sống” vì tình yêu vô vị lợi. Ngài muốn chuyển đến con mình sự sống, tất cả những gì quý báu nhất và kể cả chính mình trong tình yêu.
- Ngài muốn chúng ta được sống và sống dồi dào (Ga 10,10). Vinh danh Cha là con người sống thực và con người sống thực khi làm vinh danh Cha. (*“Gloria Dei est homo vivens! Vita autem hominis est laus Dei”* Th.Ireneo).
- Tình yêu của Cha là tảng đá cho cuộc sống chúng ta. *“Có phụ nữ nào quên được đứa con thơ ... Ta sẽ chẳng quên con bao giờ”* (Is 49,15-16).
- Ngài đáp lại câu hỏi: *Tôi là ai đối với Chúa?* – *“Con là con yêu dấu của Cha”*. Ngài sẽ giúp tôi đáp lại câu: *Chúa là ai đối với con?*
- Chúng ta có giá đối với Cha vì Ngài mến thương chúng ta, chứ không phải vì chúng ta “hay”, “giỏi”, “ngoan”. Những ai có tâm hồn đơn sơ, như các trẻ em, mới biết nhìn nhận và tin tưởng tình yêu vô bờ bến của Cha.
- “Nước Cha” hay hơn “nước ta”. Ngài mời chúng ta cộng tác trong các kế hoạch cao đẹp Ngài dành cho mỗi người. Nhiều khi chúng ta chỉ biết xin Ngài phụ giúp trong kế hoạch của chúng ta.
- Cộng tác với Cha và lo tìm nước Ngài nghĩa là xin Ngài soi sáng và chỉ cho chúng ta nên suy nghĩ gì, nói gì, làm gì mà đóng góp cho kế hoạch của Ngài.
- Ai sợ Chúa nên cầu nguyện: *“Lạy Cha, con xin lỗi Cha, vì con sợ Cha trong khi chỉ có Cha là Đấng trọn tốt trọn lành”*.
- *Tôi sống cho ai? Mục đích cuộc sống tôi là gì?*

Lời Nguyện

Lạy Chúa,
xin cho con
đức tin lớn hơn hạt cải,
để con làm bật rễ
khỏi lòng con những
ích kỷ và khép kín.

Xin cho con
đức tin sáng suốt
để con thấy được thế
giới mà mắt phàm
không thấy, thấy được
Đấng Vô Hình nhưng
rất gần gũi thân
thương,
thấy được Đức Kitô nơi
những người nghèo
khổ.

Xin cho con
đức tin vui tươi,
hạnh phúc vì biết
những gì đang chờ
mình ở cuối đường,
sung sướng vì biết mình
được yêu giữa những
sa mù của cuộc sống.

Trích RABBOUNI

Lòng Hiếu Thảo của Chúa Con

On xin: Hiểu biết tấm lòng và ý thâm sâu Chúa Con, vì on gọi tôi là biến thành giống như Ngài.

Kinh Thánh

1. Mt 11, 25-30: “Hãy đến với Thầy”
2. Mt 16, 13-26: “Thầy là ai đối với con?”
3. Do thái 10, 4-10: “Này con đến để thực thi ý Chúa”

Nhận xét:

- Chúa Con có hiếu với Cha: chỉ muốn phục vụ và làm vinh danh cho Ngài; không ai có thể làm ngăn trở giữa Ngài và Cha.
- Ý Cha là lương thực của Đức Giêsu (Ga 4,34); Ngài luôn luôn làm những gì đẹp lòng Cha (Ga 8,20). Trước cuộc thương khó Ngài cầu nguyện để không theo ý mình mà ý Cha (Mt 26,39).
- Sở dĩ làm như vậy là vì Đức Giêsu biết ơn, thần phục và tin tưởng Cha.
- Tôi muốn là con Chúa Cha không? Khi Thánh ý Cha là tâm điểm cuộc sống, chúng ta có lòng tự do, coi nhẹ mọi sự khác, biết lựa chọn đường hướng một cách rõ ràng trong mọi hoàn cảnh cuộc sống.
- Đó chính là *“lòng bình tâm”*, hay tự do nội tâm: là kết quả ước muốn tuân theo Thánh ý Cha trên hết mọi sự.
- *Sống giây phút hiện tại cho tràn đầy tình yêu* là cách tốt nhất rèn luyện mình biết đương đầu với thử thách, giữ lòng trung thành lúc gặp cám dỗ, và lựa chọn với lòng rộng rãi trong các ngã ba cuộc sống.
- “Lựa chọn các đường hướng theo tinh thần Đức Kitô”. Người Kitô hữu biểu lộ ra lòng hiếu thảo với Cha nhất là lúc đứng trước những ngã ba cuộc sống và lựa chọn theo Thánh ý Cha – như Đức Giêsu.
- “*Bình an*” và “*bình tâm*” giống/khác nhau ở chỗ nào?

Lời Nguyện

Lạy Cha, con là con Cha,
và con phải làm cho người khác
cũng nhận ra điều ấy,
bằng cách để cho ý muốn của Cha
được tỏ hiện qua ý muốn tốt lành
của chính con.

Vâng, lạy Cha, bởi vì con thuộc
về gia đình của Cha
và khi con kêu lên
“Lạy Cha chúng con”
thì đó là cả một gia đình đang
khẩn cầu Cha, đang cảm tạ Cha.

Và, lạy Cha, khi Cha
nghiêng mình bên con,
nụ cười ân sủng của Cha
như ánh mặt trời soi chiếu
mọi con cái Cha.

Quyền năng yêu thương của Cha
làm cho Cha không thể nào
không yêu thương.

Khi Cha yêu thương,
Cha không thể
yêu thương cả tập thể mà không
yêu thương con, cá nhân con
và Cha không thể
yêu thương cá nhân con
mà không yêu thương tập thể.
Cha là Cha, và lòng dạ
của một người Cha
khi rung động từng đưa con
thì cũng là vì tất cả,
khi rung động vì tất cả
thì cũng là vì từng đưa con.

Ôi ! Tình Yêu Cha
thật kỳ diệu !

Thần Khí Tình Yêu

On xin: Xin Ngài biến đổi con ngõ hầu con nên một với Chúa Cha, với Đức Kitô và với anh em trong tình yêu

Kinh Thánh

1. Ga 14, 15-26: Ai yêu Thầy sẽ nghe lời Thầy
2. Rm 8, 14-39: Phàm ai để Thần Khí điều dắt là con Chúa
3. 1 Cor 13, 1-12: Bài ca tình yêu

Nhận xét

- Thần Khí ngự trong Cha, ngự trong Con và nối kết hai Ngài trong tình yêu.
- Thần Khí ngự trong lòng tôi từ khi tôi chịu phép Rửa Tội, biến tôi thành con Chúa và nối kết tôi với Chúa Cha và với Chúa Con trong tình yêu.
- Thánh ân sung là kết quả lạ lùng khi con người biến đổi thành con Chúa.
- Thần Khí là lửa đốt cháy, thanh tẩy và ban sức để ta:
 - mến yêu kẻ chúng ta tự nhiên không thể mến yêu được (kẻ thù, người khó tính, kẻ coi thường mình),
 - tin tưởng và chấp nhận tình yêu vô vị lợi của anh em đối với mình,
 - từ bỏ các mối tình bất chính, dù mối tình đó tha thiết đối với mình như con mắt, như bàn tay (Mt 5,29-30),
 - thánh hóa các mối tình ngay lành tự nhiên,
 - yêu mến Chúa Cha và Đức Kitô với tình yêu thuần túy vô vị lợi.
- Nhờ Thần Khí soi sáng chúng ta mới hiểu và chấp thuận các tín điều, biết ăn nói và quyết định một cách khôn ngoan và cảm thấy bình an khi tuân theo thánh ý Ngài.
- Thần Khí đóng vai trò “chủ động” khi thánh hóa loài người; còn chúng ta, thì “thụ động” mà quả quyết, mang mọi phạm vi cuộc sống dưới ảnh hưởng của Ngài.
- Thần Khí thánh hóa chúng ta, tức là nối kết chúng ta với Chúa Cha và anh em trong tình yêu vô vị lợi.
- *Tôi có những kinh nghiệm bản thân nào về sức lực Thần Khí ngày càng lớn mạnh cũng như về sự yếu đuối vẫn còn trong tôi?*

Chính để chúng ta được TỰ DO, Đức Giêsu giải phóng chúng ta (Gl 5,1)

(Nhịp cầu giữa Nguyên Lý Nền Tảng và Tuần 1)

On xin: Biết và tuân theo ước muốn đích thực của mình

Kinh Thánh:

1. Lc 14, 15-24: Bữa tiệc linh đình và những kẻ được mời
2. Mt 13, 44-46: Kho báu chôn trong ruộng, viên ngọc quý
3. Rm 6, 14-25: “Tôi không làm nổi những gì tôi mong muốn”

Nhận xét:

- Đôi khi chúng ta không dám đặt câu hỏi: “*Thực sự, tôi muốn gì?*” Sợ lạm dụng quyền tự do, trước một quyết định quan trọng, chúng ta có thể tưởng rằng bảo đảm hơn là bắt chước người ta hay là nghe theo ý kiến một người khôn ngoan. Chúng ta nhường nhịn trách nhiệm lựa chọn cho người đó.
- Muốn canh tân ơn gọi chúng ta cần tìm ý muốn sâu xa của mình. Chúng ta cần có một lập trường rõ ràng và biết chọn lựa trong tự do.
- Quyền tự do là khả năng định hướng cuộc sống theo ước muốn đích thực của mình; chứ không phải là khả năng “muốn làm gì thì làm”.
- Chúng ta có nhiều ước muốn khác nhau: có ước muốn mâu thuẫn với nhau (chẳng hạn: *ước muốn sống bảo đảm và ước muốn thử một đường hướng mới*), có ước muốn tầm thường nhưng rất mạnh (danh vọng, chẳng hạn) và có ước muốn quý báu, sâu xa, lại không mạnh bằng (chia sẻ sứ mệnh Đức Kitô, chẳng hạn).
- Ước muốn đích thực bắt nguồn từ tận đáy lòng mình nơi Thần Khí cư ngụ và hoạt động; ở đó luôn luôn có Chúa và tha nhân làm đối tượng.
- Khi chưa biết ước muốn đích thực, chúng ta cần cầu nguyện, xin Thần Khí gọi lên ước muốn đó trong lòng mình.
- Tôi lựa chọn một cách sáng suốt khi tôi xét lại đường hướng cuộc sống và hoạt động theo ước muốn sâu xa nhất của tôi.
- *Làm sao tôi có thể quyết tâm yêu Chúa bao lâu tôi chưa biết Ngài?*

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu,
ai trong chúng con
cũng thích tự do,
nhưng mặt khác con thấy
mình dễ bị nô lệ.

Có nhiều xiềng xích
do chính con tạo ra.
Xin giúp con được tự do
thực sự:
tự do trước những
đòi hỏi của thân xác,
tự do trước đam mê của trái
tim,
tự do trước những thành
kiến
của trí tuệ.

Xin giải phóng con
khỏi cái tôi ích kỷ,
để dễ nhận ra những
đòi hỏi tế nhị của Chúa,
để nhạy cảm trước nhu cầu
bé nhỏ của anh em.

Xin cho con đôi cánh
của tình yêu hiến dâng,
để con được tự do bay cao.

Lạy Chúa Giêsu,
xin cho con được tự do như
Chúa.

Trích RABOUNNI

TỘI LỖI VÀ SÁM HỐI (Phần một)

On xin: Vui vẻ đón nhận Chúa mời gọi chúng ta sám hối và canh tân cuộc sống.

Kinh Thánh

1. Đnl 30, 11-20: Chúa đưa ra cho chúng ta một lựa chọn: là được sống hoặc là phải chết
2. Mc 7, 11-23: Từ trong con người xuất ra những ý định xấu
3. Hs 2, 16-22: “Ta sẽ lập hôn ước với ngươi trong tín thành và ngươi sẽ được biết Đức Chúa”

Nhận xét

Đức Giê-su đã từng mời “Hãy ăn năn sám hối”. Tức là “thay đổi hướng đi”: “nếu từ trước đến bây giờ các con đã suy nghĩ, mong ước và hoạt động theo thế gian, từ bây giờ trở đi, nhờ sức lực Thầy ban cho, các con hãy suy nghĩ, mong ước và hoạt động một cách mới mẻ”. Thầy mời chúng ta thoát khỏi tội lỗi để hướng về Thiên Chúa. *Nhưng tội là gì?*

Theo Kinh Thánh:

- **Tội là ô uế.** “Từ bên trong, từ lòng người xuất ra những ý định xấu: tà tâm, trộm cắp” (Mc 7, 14-23). Chúa lại muốn chúng ta có tâm hồn trong trắng như Đức Giê-su.
- **Tội là vi phạm nhân phẩm và đức công bằng:** cướp, lừa gạt, bóc lột, giết. Hậu quả là nhiều người nghèo đói khát, chán nản, rơi vào các tệ đoan xã hội. Tất cả hành động tốt hay xấu của mình đều **ảnh hưởng đến tha nhân**: khi phạm tội chúng ta vi phạm quyền lợi của người khác. Hành động tốt nào cũng đóng góp, xây dựng gia đình của Chúa Cha, tức là Nước Chúa.
- **Tội là sống lạc đường lạc lối.** Theo đường sai con người sẽ không đến đích. Ít người cố chấp lựa chọn đường sai. Nhưng bao nhiêu nguy hiểm và lý lẽ (“Tôi chẳng làm hại ai”, “Chúng tôi yêu nhau thực sự”) vẫn không thay đổi hướng sai. Càng đi nhanh càng đi lạc. Kẻ đi đúng đường, dù đi chậm, cũng sẽ tới đích.
- **Tội là mê thọ sinh, gạt bỏ Đấng Tạo Hóa.** Đây là ý nghĩa thần học nhất về tội: thần tượng hóa thọ sinh, gạt bỏ Đấng Tạo Hóa (1 Sam 8,4-9). Là “ngoại tình”, là phản bội Cha và dứt khoát khế ước với Ngài.

Tội là một hành động sai lạc, hữu ý, phản bội mối **giây liên hệ cha con với Thiên Chúa**. Nhìn qua chuyện tình với Thiên Chúa chúng ta mới hiểu được tội. Khi sẵn có một tình thân mật cha/con, vợ/chồng, anh/em, chúng ta mới nhận ra được những lơ là, nguội lạnh, bất trung nhiều hay ít giữa đôi bên. Sám hối là lập lại khế ước và nối lại mối liên hệ tình yêu với Chúa cũng như với anh em.

Tội trọng, tội nhẹ:

Căn cứ vào lẽ luật mà thôi, chúng ta không đo lường được tầm quan trọng của một hành động tội lỗi. Trong khuôn khổ của khế ước,

- **tội trọng** là hành động dứt khoát mối liên hệ với Chúa; vì mê man, buông xuôi hay thất vọng, người này không còn coi Chúa như Thiên Chúa của mình.
- Khi phạm **tội nhẹ**, dù vẫn coi Chúa như tâm điểm cuộc sống, chúng ta tách mình xa Ngài vì lười biếng hay vì một đam mê khác.

TỘI LỖI VÀ SÁM HỐI (Phần 2)

On xin: hiểu biết và gớm ghét tội ác. Biết run sợ nếu chúng ta vô ơn và lơ là với Chúa.

Kinh Thánh:

Lc 15,11- : “Cả hai anh em đều cần “sám hối” trở về với bố.

Lc 7, : Bà thống hối yêu nhiều mới tghực sự sám hối.

Lc 22, : “Phê-rô, khi ăn năn tyrở về, củng cố đức tin anh em”

Nhận xét:

- Lòng kính sợ Chúa khác với nỗi sợ hãi. Sợ là run rẩy do con người yếu đuối kinh khiếp. Có tình yêu chúng ta hết sợ (1 Ga 4,18-19). Lòng kính sợ Chúa hoàn toàn nằm trong yêu mến và là hồng ân quý báu Chúa ban. Mến Chúa đến mức trọn hảo thì lòng kính sợ Chúa sẽ hoàn hảo (Th.Hilariô).
- Chúa tạo dựng con người có quyền **tự do** lựa chọn. Trong cuộc tử nạn, Chúa Kitô vâng phục Chúa Cha. Qua những lựa chọn và thử thách của cuộc sống, chúng ta cũng học biết thế nào là vâng phục Chúa Cha.
- **Con người bị phân chia giữa thiện và ác.** Tội ở trong chúng ta. Người Kitô hữu nhìn nhận mình là kẻ có tội đang bước theo Thầy với tất cả những yếu đuối và giới hạn của bản tính con người. Kể cả Giáo hội cũng là một cộng đoàn của những kẻ có tội luôn luôn trên đường sám hối và hòa giải. *“Vậy trong chính con người đã có sự chia rẽ. Vì thế tất cả cuộc sống của con người, hoặc riêng rẽ, hoặc tập thể, đều biểu hiện như một cuộc chiến, dĩ nhiên là bi thảm, giữa tốt và xấu, giữa ánh sáng và tối tăm. Hơn nữa, con người thấy mình không đủ sức khi phải tự mình chiến thắng hữu hiệu những tấn công của sự dữ đến nỗi mỗi người cảm thấy dường như bị xiềng xích trói buộc. Nhưng chính Chúa đã đến để giải phóng con người và làm cho con người trở nên mạnh mẽ khi Ngài đổi mới tự nội tâm họ và loại ra ngoài thủ lãnh của thế gian này là kẻ đã kìm giữ họ trong vòng nô lệ tội lỗi. Tội lỗi làm suy giảm chính con người và ngăn cản không cho con người đạt tới sự viên mãn”.* (Gaudium et spes 13).
- **Trong Chúa Kitô,** Chúa Cha đã giới thiệu một **mẫu người mới** và gọi lên trong lòng chúng ta ước muốn hiểu biết Ngài để yêu mến và bước theo Ngài ngày càng thân thiết hơn. Chúng ta đã được Chúa Kitô chiếm đoạt, dù chưa hoàn toàn và mỗi ngày chúng ta cần đến tình yêu của Chúa để chế ngự những đam mê và ước muốn bất xứng với nếp sống của người Kitô hữu.
- **Sám hối** là một cuộc chiến thắng tiệm tiến của thiện trên ác, tự do trên lệ thuộc, tình yêu vô vị lợi trên tính ích kỷ, Thần Khí Đức Kitô trên tinh thần thế tục. Sám hối là một tác động của Thần Khí. hần ta, khi sám hối chúng ta đặt những hoàn cảnh và lựa chọn của mình dưới ảnh hưởng của Ngài.

Câu Hỏi để suy niệm:

Khi nào tôi nhìn nhận mình là một Kitô hữu phạm nhân? Đối với tôi, sự xấu xa của tội lỗi nằm ở điểm nào? Hình ảnh nào của Chúa Kitô diễn tả lòng nhân từ của Chúa Cha giúp tôi sám hối và hòa giải với Ngài nhiều nhất?

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Chúa yêu thích những tâm hồn thanh khiết và làm cho con người tội lỗi lại trở nên tinh tuyền.

Xin làm cho con hướng trọn về Chúa để nhờ Thần Khí thúc đẩy, con luôn nhiệt thành giữ vững niềm tin và tích cực thi hành bác ái.

Tiểu sử làm môn đệ Tội riêng mình

On xin: lòng hổ thẹn và ngượng ngùng vì tội lỗi của tôi

Kinh Thánh: Ga 21, 1-19: “Con có yêu Thầy không?”

Nhận xét:

Qua *kinh nghiệm Phêrô* chúng ta có thể hiểu thêm những khó khăn của môn đệ theo Chúa. Phêrô là người tốt bụng, cao thượng và là người bạn tốt; không làm hại, lừa gạt ai. Phêrô thương Chúa Giêsu tha thiết, sẵn sàng chết vì Ngài. Nhưng Phêrô còn theo ý tưởng riêng (của loài người) chứ chưa theo hoàn toàn ý tưởng Chúa Cha. Phêrô chưa biết cầu nguyện.

“Cuộc gặp gỡ đầu tiên”	Lc, 5,1-11
“Phêrô gặp sóng gió, đi trên mặt nước”	Mt 14, 22-32
“Con là đá,... Satan đừng cám dỗ Thầy”	Mt 16, 13-33
Phêrô thấy vinh quang của Thầy	Mt 17, 1-8
Phêrô không cầu nguyện, chối Thầy ba lần”	Mt 26, 33-75
“Khi đã trở lại, Phêrô hãy làm cho anh em vững mạnh”	Lc 22,31-32

Ba nhận xét đặc biệt:

- Hồi tưởng cuộc sống, chuyện tình giữa Chúa và mình quan trọng hơn lề luật (tôi đã giữ hay đã phạm luật ra sao?). Luật chỉ đường mình phải theo, nhưng không biết về “chuyện tình” giữa hai cha con (my love story with the Lord). Mỗi khi phạm luật chúng ta nên xét mình về tình yêu (hai bố con, nếu một ngày có lời nặng nề với nhau, thực sự đã có chuyện căng thẳng từ lâu).
- Chúa Giê-su nói với Phê-rô: “Satan, lui đằng sau Ta, vì tưởng anh là tưởng loài người”. Thế nào là “*suy tư theo loài người*” của tôi? Thế nào là “*các tư tưởng theo Thiên Chúa*” Chúa gọi lên trong tôi?
- Tôi có ý thức rằng tôi cần cầu nguyện kéo sa chước cám dỗ không? Tôi đã từng tha thiết cầu nguyện như Đức Giêsu trong vườn cây dầu: “*xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha*” không?

Lời Nguyện

Lạy Chúa,
Con cảm ơn Chúa
về tất cả những điều
Chúa đòi hỏi nơi con:
Chúc tụng Chúa
về thời đại Chúa ban cho con
được sống.
Chúc tụng Chúa
về cả những giờ vui
và những ngày buồn.
Chúc tụng Chúa về cả những gì
Chúa không cho con được
hưởng.
Lạy Chúa, xin đừng sa thải
người tôi tớ bất xứng
và lười biếng của Chúa đây . . .
Ôi lạy Chúa
khôn ngoan nhân hậu
và yêu thương.
Xin đừng đuổi con xa cách
nhân Chúa suốt cả đời con.
Cho dù con
có thấy thấm mệt vì phụng sự
Chúa, thì ước chi lòng kiên nhẫn
của Chúa đối với con
không bao giờ mỏi mệt !
Xin Chúa đến giúp con,
ban cho con ơn bắt đầu lại tất cả,
cho con cậy trông cả những khi
cùng đường, tuyệt vọng,
cho con chiến thắng
bất chấp mọi thất bại của con !

Karl Rahner SJ

Hòa giải với Chúa: để Chúa tha thứ mình

Ơn xin: tin tưởng vào lòng nhân từ Chúa và quyết tâm làm hòa với Ngài mỗi ngày.

Kinh Thánh

1. Ga 13, 1-14: “Để Thầy rửa chân cho con”
2. Mt 18, 12-14: Chúa không muốn làm mất ai
3. Tv 31 (32): Hạnh phúc thay người có tội mà được khoan dung

Nhận xét:

- Tội ác do con người mà có. Đặc tính của Thiên Chúa là tha thứ. Ngài bày tỏ quyền năng ra nhất là khi thương xót và tha thứ (Ch.Nh.26).
- Chúa là **Đấng công chính** không phải vì Ngài phán xét và phạt tội, mà vì Ngài luôn luôn tìm cách tha thứ và hòa giải chúng ta với Ngài.
- Ngài trung thành, giữ khế ước với con của Ngài, luôn luôn tìm cách đưa chúng ta đến lòng hối hận, để Ngài có thể tha thứ.
- Chúa Cha không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn phải hư mất. Ngài coi sóc và dìu dắt chúng ta như mục tử tốt lành coi sóc đàn chiên (Ga 10,1-18).
- Hai động lực thúc đẩy chúng ta về với Chúa: **thất vọng** (disappointments) và **lòng biết ơn** (gratitude). Biết ơn nhiều thì ít thất vọng và theo Đức Kitô sớm hơn. Biết ơn ít, chúng ta dễ thần tượng hóa người hay báu vật và sẽ thất vọng nhiều. Đó cũng là cơ hội về với Ngài.
- Khi con cái hòa giải với Chúa và với nhau, Ngài mừng rỡ. Đức Giêsu diễn tả niềm vui này của Cha với hình ảnh chủ chiên tìm được con chiên lạc.
- Mối tương quan giữa chúng ta và Thiên Chúa không bao giờ “static”, nó tiến lên hay rút lui. Điều quan trọng là chúng ta lìa xa ít và trở về sớm. *Như sóng biển và bãi cát. Chúa là bãi, mở rộng bàn tay đón nhận biển. Chúng ta là sóng biển tiến đến và nổ tan trong bãi. Nhưng lập tức rút lui nhường chỗ cho sóng biển kế tiếp. Mối liên hệ giữa sóng biển và bãi ngày đêm linh động. Lâu lâu có một sóng biển mạnh hơn lên xa trên bãi. Trong bãi biển khác nước rút xa, thật xa. Nhưng bãi biển này không sống động, không sạch, không đẹp.*

Lời Nguyện

Lạy Cha, người con thứ đã muốn tự định đoạt lấy đời mình. Chúng con vẫn rơi vào tội của người con thứ, khi coi Cha như người cản trở hạnh phúc chúng con.

Chúng con thêm được tự do bay nhảy ngoài vòng tay Cha, nhưng tự do ấy lại biến chúng con thành nô lệ. Hạnh phúc do thế gian ban tặng thì bọt bèo. Như người con thứ, chúng con bỗng thấy mình tay trắng, rơi xuống chỗ cùng cực và bị cái chết đe dọa.

Lạy Cha đầy lòng bao dung, xin kéo chúng con trở về với Cha mỗi ngày, giúp chúng con điều chỉnh những đam mê lệch lạc. Xin nâng chúng con đứng lên trong niềm vui vì tin rằng tình Cha lớn hơn tội chúng con vạn bội.

Trích RABBOUNI

Hòa giải với anh em: mở lòng mình tha thứ anh em

On xin: vì biết ơn Chúa đã tha thứ mọi lỗi lầm, chúng ta trở nên nhân từ và rộng rãi với những kẻ có nợ với mình.

Kinh thánh

1. Mt 18, 21-35: “Tôi phải tha thứ anh em bao nhiêu lần?”
2. Ga 20, 19-23: “Hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, người ấy được tha”
3. Mt 6, 9-15: Trước khi dâng lễ, con hãy làm hòa với anh em.

Nhận xét:

- “Tha thứ” khác với “bỏ quên” lỗi lầm người ta làm cho mình. Khi “bỏ quên” chúng ta sẽ không bao giờ hòa giải, bởi vì thiếu đối thoại giữa hai bên.
- “Loại một người ra khỏi cuộc sống mình” xem ra là lối thoát tiện nhất. Nhưng vết thương vẫn còn trong lòng mình và chuyện bất hòa này sẽ làm ngăn trở không cho chúng ta đồng hành đồng dạng với Đức Giêsu.
- “Tha thứ” cũng không phải là “đầu hàng” trước lỗi lầm của người ta, mà là tránh kết án người đó. Chúng ta phân biệt lỗi lầm và kẻ phạm lỗi.
- Đức Giêsu ban chúng ta quyền tháo gỡ kẻ phạm lỗi và lỗi nó đã làm. Chúng ta không còn buộc nó với hành động bất chính của nó. Chúng ta “thả” nó tự do.
- “Tha thứ” không trái ngược đức công chính và dù đã tha thứ chúng ta vẫn có thể đòi hỏi người ta bù lại những thiệt hại đã gây cho mình. Tha thứ đi đôi với sự thật.
- “Tha thứ” là một lựa chọn cá nhân, trái ngược ý muốn tự nhiên là “trả thù”. Là một hành động cố ý, không bao giờ xảy ra nếu chúng ta không tích cực muốn. Kẻ có lòng can đảm và mến yêu nhiều mới tha thứ. Không theo phản ứng tự nhiên.
- “Tha thứ” là một đường, có khi dài; cần đến sự đóng góp của đôi bên để tái thiết một liên hệ mới, cao thượng hơn, dù nhiều khi các vết thương còn mãi mãi và thay đổi cuộc sống mình.
- Muốn hàn gắn lại vết thương và mở lòng cho kẻ thù, chúng ta cần cầu nguyện. Nhờ sức lực Thần Khí chúng ta mới có thể nhìn với cặp mắt tình yêu, và đối xử một cách thân cận với kẻ có lỗi với mình.

Lời Nguyện

Lạy Chúa, xin cho con quả tim của Chúa.

Xin cho con đừng khép lại trên chính mình, nhưng xin cho quả tim con quảng đại như Chúa, vươn lên cao, vượt mọi tình cảm tầm thường để mặc lấy tâm tình bao dung tha thứ.

Xin cho con đừng quá ham vui khi thành công, cũng đừng quá bối rối khi gặp lời chỉ trích.

Xin cho quả tim con đủ lớn để yêu người con không ưa.

Xin cho vòng tay con rộng mở để con có thể ôm cả những người thù ghét con.

Trích RABBOUNI

On gọi làm bạn của Con Thiên Chúa (vocation)

On xin: nghe Chúa kêu gọi tôi bằng tên riêng và lòng rộng rãi để đáp lại

Kinh Thánh

1. Ga 1, 35-51: Chúa kêu gọi nhiều người
2. Mc 10, 17-31: Cách đáp lại của thanh niên giàu có
3. Mt 13, 3-9: Cách đáp lại của nhiều loại đất khác nhau
4. Mt 13, 44-46: Kho báu và viên ngọc quý

Nhận xét:

- Ngày xưa Chúa biểu lộ mình ra cho Dân Ngài như Chúa của Abraham, của Isaac, của Jacob. Ngày nay Ngài biểu lộ ra qua anh chị em sống thân mật với Ngài (Huyền, Tâm...).
- Hôm nay Đức Giêsu cũng đang kiểm môn đệ sẵn sàng *chia ngọt sẻ bùi* và cộng tác trong sứ mệnh Ngài. Giữa Thầy trò sẽ nảy nở một tình bạn tha thiết.
- **Tình bạn** là một mối liên hệ rất đặc biệt so với các mối liên hệ của tình thân và tình ái. Mối liên hệ đó đặc biệt bởi vì:
 - Hai người là bạn khi chia sẻ cùng tâm tình, lý tưởng và mục tiêu cuộc sống chung.
 - Ai không có mục tiêu và lý tưởng sẽ không có bạn chí thân.
 - Là một mối tình vô vị lợi, lại rất mạnh; tình bạn ban sức và niềm hăng hái cho nhau trên đường thực hiện các lý tưởng.
 - Tình bạn không ghen tương: càng đông càng hay.
- **Kế hoạch Đức Giêsu là Nước Cha:** nước đầy tràn sự thật và sự sống, ân sủng và thánh thiện, tình thương, công lý và bình an. Nước Cha bảo đảm thành công vì Chúa Cha đã ban cho Đức Giêsu toàn quyền trên trời và dưới đất (Mt 28,18).
- **Tôi trả lời như thế nào?** Thanh niên giàu có thiếu can đảm dâng hiến tất cả. Lời mời rơi vào lòng mỗi người với kết quả khác nhau, như hạt giống trong ruộng đất. Có kẻ tiếp nhận lời mời như một kho báu, một viên ngọc quý.

Lời Nguyện

Lạy Ngôi Lời Thiên Chúa
rất đáng mến,
xin dạy con biết sống
quảng đại,
biết phụng sự Chúa
cho xứng với uy linh Ngài,
biết cho đi
mà không tính toán,
biết chiến đấu
không ngại thương tích,
biết làm việc
không tìm an nghỉ
biết hiến thân
mà không chờ phần
thưởng nào
ngoài việc biết mình
đã chu toàn
Thánh Ý Chúa. Amen

Lời tâm sự hôm nay có thể là làm lại lời khấn (tu sĩ) hoặc lòng dẫn thân (giáo dân).

Đức Giêsu muốn nhập thể trong lòng tôi

Ơn xin: Xin Mẹ dạy con hai tiếng XIN VÂNG

Kinh Thánh

1. Lc 1, 26-38: Thiên Thần Truyền Tin cho Đức Mẹ
2. Gl 2, 20: “Tôi không sống, Đức Kitô sống trong tôi”

Nhận xét:

Đức Mẹ đầy tràn ơn phước, khôn ngoan, can đảm, mở hết lòng và vô điều kiện cho kế hoạch của Chúa. Vinh quang Đức Mẹ lớn lao.

Con người yếu đuối và thế giới này đầy gian nan là nơi Ngôi Hai muốn nhập thể. Con người và thế giới này có thể làm Vinh quang cho Chúa Cha trong Đức Giêsu.

Chiêm ngắm Chúa Ba Ngôi nhìn thế gian:

- kẻ khoe người đau yếu, kẻ khóc người cười, kẻ sinh ra người chết đi, mọi người lạc lõng không biết đang đi về đâu. Chúa Ba Ngôi nghe lời kẻ chửi rủa, la lên, khóc lóc. Ba Ngôi Thiên Chúa nhìn nhau quyết định “cứu chuộc nhân loại”.
- Chúa Con tình nguyện xuống thế theo ý Chúa Cha,
- không mang quyền thế, tiền bạc, hiểu biết, địa vị cao sang,
- chỉ mang Thần Khí Chúa (“là điên rồ đối với Hy-lạp, phạm thượng đối với Do Thái; khôn ngoan và sức lực Thiên Chúa đối với kẻ tin” 1 Cor 1,17-31)

Chiêm ngắm Thiên Thần Truyền tin cho Đức Mẹ:

- Trinh nữ Maria đã tận hiến mình cho Chúa từ còn nhỏ (vô nhiễm nguyên tội),
- thương yêu, cảm thông và coi sóc mọi người chung quanh,
- cầu xin Chúa gửi Đấng Cứu Thế.
- Nhận ra tin Chúa, bà lấy làm ngạc nhiên, nhưng tin tưởng,
- Bà hỏi: “Việc ấy sẽ xảy ra thế nào?”
- “Nhờ quyền năng Thánh Thần bà sẽ thụ thai” và Ngôi Hai sẽ xuống và sẽ ở với chúng ta,
- chính bà sẽ đồng hình đồng dạng với Đức Kitô.
- Bà “Xin vâng” một lần và nhiều lần suốt đời bà. Lời “Xin vâng” của bà bao gồm tất cả lời “xin vâng” của loài người trong lịch sử.

Chiêm ngắm tôi và thế giới hiện tại: Chúa tiếp tục thực hiện kế hoạch cứu chuộc theo cùng kiểu: Ngôi Hai xuống thế trong tâm hồn của những ai nghe và “xin vâng” đón tiếp Ngài. Nhờ Thánh Thần ngự và hoạt động, Ngài nhập thể trong cuộc sống và thế giới của chúng ta. Nhờ Thánh Thần, chúng ta đồng hình đồng dạng với Đức Kitô.

Lời Nguyện

Lạy Mẹ Maria,
khi đọc Phúc Âm,
lúc nào chúng con cũng
thấy Mẹ lên đường.
Mẹ đi giúp bà Isave,
rồi Bêlem sinh Đức Giêsu.
Mẹ đưa con đi trốn,
rồi dâng Con trong đền
thờ.
Mẹ tìm con bị lạc
và đi dự tiệc cưới Cana.
Mẹ đi thăm Đức Giêsu
khi Ngài đang rao giảng
Và cuối cùng Mẹ
đã theo Ngài
đến tận Núi Sọ.

Mẹ lên đường để đáp lại
tiếng gọi âm thầm hay rõ
ràng,
từ ngoài hay từ trong,
từ con người hay từ Thiên
Chúa.
Chúng con thấy Mẹ
luôn đi với Đức Giêsu
trong mọi bước đường
của cuộc sống.

Xin Mẹ dạy
chúng con đừng sợ
lên đường mỗi ngày,
đừng sợ đáp lại những
tiếng gọi mời của Chúa
dù phải chấp nhận
đoạn tuyệt chia ly.

Trích RABBOUNI

Các mối Phúc Thật

On xin: Hiểu biết và quý trọng ơn gọi chúng ta trong Đức Giêsu

Kinh Thánh: Mt 5, 1-12: Các Mối Phúc Thật

Nhận xét:

- Trong các Mối Phúc chúng ta thấy nét đặc thù của Đức Kitô. Ngài là khuôn mặt Chúa Cha (Th.Ireneo). Các mối phúc là nét loài người của Thần Khí Chúa. Ngoài Đức Mẹ ít người nhận ra và thán phục vinh quang bí ẩn này của Đức Giêsu.
- Được kêu mời nên “đồng hình đồng dạng với Đức Kitô” các mối phúc là ơn gọi dành cho ta và là lời hứa của Chúa cho mỗi môn đệ. Đây là tin mừng cho nhân loại.
- Mười điều răn chỉ đường với lời cấm. Các mối phúc chỉ đường với lời chúc phúc, gồm 3 nét con người, 3 sứ mệnh và 3 lời khuyến khích lên can đảm:

3 nét con người

- **Nghèo:** Đức Giêsu không chỉ coi nhẹ của cải mà còn, nhờ Thần Khí thúc đẩy, Ngài tìm Nước Cha trên hết. Ngài yêu thương nhiều mà không muốn chiếm đoạt; Ngài hưởng thụ mọi cảnh đẹp và tình bạn một cách vô vị lợi. Ngài sẵn sàng chịu khổ, thiếu thốn.
- **Hiền lành (meek):** do sức lực Thần Khí mạnh hơn lòng xấu xa chung quanh. Ngay lúc bị bách đãi Đức Giêsu không chỉ giữ một tâm hồn sáng suốt, bình tĩnh và cao thượng mà còn khoan dung và thương yêu những kẻ hành hạ mình. Ngài giữ tâm hồn “hiền lành” ngay lúc to tiếng với đám Phariseu.
- **Lòng trong sạch:** Đức Giêsu luôn luôn tìm kiếm Thánh ý và vinh danh Cha, không hề tìm ích lợi hay ý muốn riêng mình; không để đam mê, nổi ghen tương, hận thù hay bất cứ ao ước bất chính nào đánh vào trái tim Ngài.

3 sứ mệnh biến đổi thế gian

- **Khao khát đức công chính:** là đặc nét Nước Chúa, tức là “mọi người được đối xử một cách xứng đáng với giá trị của mình trước mặt Chúa, về phương diện vật chất cũng như tinh thần”.
- **Lòng thương xót:** Chúa luôn luôn đến gần kẻ nghèo, khốn khổ và cô đơn. Sứ mệnh của Ngài là mang tin mừng cho kẻ nghèo, giải thoát kẻ bị giam cầm (Lc 4,14-30). Chúng ta sẽ bị phán xét về lòng xót thương (Mt 25,31-46).
- **Xây dựng hòa thuận:** hậu quả tội lỗi là phân tách, chia rẽ. Chúa lại hàn gắn và quy tụ những gì phân tán. Đức Giêsu đến để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác” (Ga 11,52). Môn đệ Ngài sẽ là kẻ “sửa lại lỗ hổng, tu bổ phổ phồn cho người ta cư ngụ” (Is 58,11-12).

3 lời khuyến khích lên can đảm

Đức Giêsu nói trước và nói rõ với các môn đệ muốn theo Ngài: muốn đồng hình đồng dạng với Ngài môn đệ cần lòng can đảm:

- Môn đệ cần nhỏ đi để Thầy lớn lên (Ga 3,30),
- Mỗi ngày môn đệ từ bỏ mình, vác thánh giá và bước theo Ngài (Mt 16,24-26),
- Hạt lúa muốn sinh hoa trái, phải chết đi (Ga 12,24-26),

Đồng thời Đức Giêsu hứa là Ngài sẽ cùng đi, sẽ an ủi và nâng đỡ môn đệ. Đừng sợ! (Mt 11,28-30).

Lời Nguyện

Lạy Chúa,
xin dùng con làm khí
cụ bình an của Chúa,
để con đem yêu
thương
vào nơi oán thù
đem thứ tha
vào nơi lăng nhục
đem an hòa
vào nơi tranh chấp
đem chân lý
vào chốn lỗi lầm
để con đem tin kính
vào nơi nguy nan
đem trông cậy
vào nơi thất vọng
để con dọi ánh sáng
vào chốn tối tăm
đem an vui
vào chốn u sầu.

Thánh Phanxicô

NƯỚC THIÊN CHÚA

On xin: Xin Chúa mở mắt tâm hồn nhận ra niềm hy vọng lớn lao Ngài dành cho chúng ta: Nước của Ngài.

Kinh Thánh

1. Lc 12, 22-32: “Hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa”
2. Rm 14, 16-18: “Nước Chúa là sự công chính, yêu thương và an bình”
3. Mt 13, 3-9: Dụ ngôn về hạt giống và ruộng đất

Nhận xét

- Nước Thiên Chúa là kế hoạch của Ngài đối với chúng ta. Ngài không chỉ quan phòng chúng ta về những của cải vật chất cần thiết, nhưng còn cung cấp những hồng ân thiêng liêng biến đổi chúng ta và ban cho chúng ta khả năng cộng tác với Ngài xây dựng “thế giới của sự thật và sự sống, thánh thiện và ân sủng, công chính, yêu thương và an bình”.
- Chúa Cha muốn gì nơi chúng ta? Những gì chúng ta làm từ sáng đến tối thường là bốn phận trong bậc sống tốt lành, thì đối với chúng ta đó là thánh ý Chúa. Tuy nhiên chúng ta có thể cần nhận chấp nhận bốn phận một cách miễn cưỡng hoặc vui vẻ làm vì tình yêu thương.
- Ngoài ra có những hoàn cảnh đặc biệt khi chúng ta đối diện những lựa chọn quan trọng về cuộc sống, nghề nghiệp, Giáo hội hay chính trị. Muốn tìm thánh ý Chúa, có lẽ chúng ta cần sự giúp đỡ của một cộng đoàn tông đồ hay của một vị linh hướng.
- Tìm Nước Thiên Chúa là chọn lựa Chúa Kitô làm tâm điểm cuộc sống và chọn lựa bí tích Thánh Thể là nơi Thánh Thần thanh tẩy, dâng hiến mình cho Chúa Cha và sai mình đi nhân danh Đức Kitô như Tin Mừng cho anh em.
- Chính Chúa bảo đảm kết quả khi chúng ta cộng tác trong Nước của Ngài. Chúa Cha luôn luôn nghe khi chúng ta cầu nguyện nhân danh Chúa Giêsu là Vua của chúng ta.
- Khi chúng ta quả quyết xin Chúa giúp thực hiện những kế hoạch của mình, kết quả cầu nguyện không bảo đảm bởi vì Đức Giêsu đã không đến để thực hiện Nước chúng ta, nhưng để thực hiện Nước Chúa.
- Nước chúng ta bắt nguồn từ kế hoạch của chúng ta, và bị hạn định theo ý muốn nghèo nàn và ích kỷ của chúng ta. Khi thành công, chúng ta tự kiêu; nếu gặp khó khăn, chúng ta bần khổ và lấy làm nản lòng. Chúa bảo “Hãy tìm Nước Thiên Chúa còn các thứ kia, Người sẽ thêm cho”.

Lời Nguyện

Linh Hồn Chúa Kitô,
xin làm cho con nên thánh.
Mình Thánh Chúa Kitô,
xin cứu chữa con.
Máu Thánh Chúa Kitô,
xin cho con say mến.
Nước từ cạnh sườn Chúa
Kitô,
xin rửa con cho sạch.
Sự Khổ Nạn Chúa Kitô,
xin làm cho con mạnh sức.
Lạy Chúa Giêsu nhân lành,
xin nhậm lời con cầu xin.
Trong những thương tích
Chúa,
xin dấu ấn con.
Xin đừng để con xa lìa Chúa.
Xin bảo vệ con khỏi
kẻ thù hung ác.
Xin Chúa gọi con
trong giờ lâm tử,
và kêu con đến cùng Chúa.
Để cùng với các thánh,
con được ngợi khen Chúa
đến muôn muôn đời.
Amen

Cầu nguyện XIN ƠN

On xin: Chúa cho tôi nhận ra thực sự chúng ta cần gì và như vậy tôi biết nguyện xin và chuyển cầu như Chúa Giêsu cầu nguyện.

Kinh Thánh:

1. Lc 11, 1-13: “Xin Thầy dậy chúng con cầu nguyện”
2. Ga 14, 7-14: “Bất cứ điều gì anh em nhân danh Thầy mà xin, thì Thầy sẽ làm”
3. Mc 10, 35-45: “Các con chẳng biết cầu xin!”
4. Mt 25, 1-13: Dụ ngôn các cô trinh nữ khôn ngoan

Nhận xét:

- Cầu nguyện là ngôn ngữ của niềm hy vọng. Hy vọng thế nào chúng ta cầu nguyện như vậy. Khi ước muốn của chúng ta rõ ràng, cụ thể và mạnh mẽ, chúng ta tha thiết cầu nguyện và ít phân tâm cũng như ít ngủ gục.
- Khi chuyển cầu chúng ta nâng tâm hồn lên Chúa nguyện xin một ơn vật chất hay tâm linh cho chính mình hay cho người khác.
- Chúa Giêsu luôn luôn cầu nguyện nhất là lúc gặp thử thách. Ngài cầu nguyện để thực thi ý định của Chúa Cha và phó thác mình trong tay của Ngài.
- Lúc cầu nguyện, ý muốn của nhân tính Đức Giê-su hòa đồng tuân theo ý Chúa Cha. Ngài cầu nguyện đến khi Ngài cảm nhận được sáng soi và bình an.
- Cầu nguyện nhân danh Đức Giêsu là mong ước những gì đem lại ích lợi cho mình và anh em theo kế hoạch của Chúa và thánh ý Ngài, nghĩa là chúng ta phó thác mình trong bàn tay của Chúa Cha với lòng hiếu thảo.
- Cầu nguyện liên li là mở tấm lòng, mở trái tim và tỉnh thức lãnh nhận ước muốn của Chúa trong suốt cuộc sống. Ước mong sao Đức Giêsu luôn luôn thấy chúng ta cũng như các cô trinh nữ khôn ngoan đã thấp đèn sẵn sàng, chứ không ngủ gục chẳng mong muốn gì cả. Cầu nguyện cũng như ước muốn sâu xa rất kiên trì không bao giờ nản lòng, không bao giờ thất vọng cho tới khi mãn nguyện.

Lời Nguyện

Ôi lạy Chúa,
mở cho con **đôi mắt**,
thấy tình yêu kỳ diệu
Chúa khắp nơi. Con mù lòa,
bên vệ đường hành khất,
xin chữa con để nhìn thấy mặt
Ngài.

Cúi lạy Ngài, cho **tai con** nghe rõ,
tiếng tha nhân cầu khẩn lượng
hải hà, họ khổ đau,
họ kêu gào than thở,
đừng để con cứ giả điếc làm ngo.

Cúi lạy Ngài, xin mở rộng **tay con**,
luôn nắm lại giữ khư khư tất cả,
trước cửa nhà có người đói lả,
xin dạy con biết chia sẻ vui lòng.

Cúi lạy Ngài, cho **chân con**
vững chãi, để tiến lên
dẫu đường sá hiểm nguy,
nguyện theo Ngài,
thập giá đau quản ngại,
Chúa cầm tay mà dẫn bước con
đi.

Cúi lại Ngài, giữ **lòng con** tin
tưởng,
mặc ai bảo: Chúa đã chết đâu
còn. Khi chiều về
gánh thời gian trĩu nặng,
xin đừng chân ở lại với con luôn!

Cầu nguyện LẮNG NGHE

Ơn xin: “Xin Chúa chỉ bảo và dẫn dắt con theo y thánh ý Chúa”

Kinh Thánh:

1. 1 Sam : “Samuen chưa bao giờ nghe Chúa”
2. Rm 8: chúng ta chẳng biết cầu nguyện, Thần Khí chỉ bảo...”
3. Lc 1, : Đức Bà Maria suy đi nghĩ lại các biến cố này”

Nhận xét:

- Thiên Chúa đã từng “nói” với loài người trong Cựu Ước qua “luật và ngôn sứ”; trong Tân Ước qua Đức Giê-su là Ngôi Lời nhập thể.
- Thần Khí soi sáng thánh sử ghi nhận ý nghĩa lời nói và hành động Đức Giêsu theo ý tưởng Thiên Chúa. Chính Thần Khí cũng soi sáng tín hữu đọc sách thánh hiệu (thánh biểu những lời Thiên Chúa muốn gọi lên rong tâm linh của tín hữu) những gì Thiên Chúa muốn nói với tín hữu về cuộc sống mình.
- Lectio Divina: đặc nét LD là khi **đọc** một đoạn Kinh Thánh chú trọng đến từng từ, tìm ý nghĩa sâu theo thánh sử; từ từ **suy niệm** tìm ý chính và “ý hay tưởng sau”, để đi đến **chiêm niệm** bằng cách đặt mình trong bối cảnh của đoạn kinh thánh đó.
- Lắng nghe Lời Chúa một cách **giản dị** là hiện diện trước mặt Chúa trong bối cảnh hay nhân vật nào đó, theo ơn xin chúng ta mong ước trong đoạn Kinh thánh đó.
- Khi cầu nguyện chúng ta biết đang **đối thoại** với Chúa chứ không chỉ **độc thoại** một mình, nếu đối tượng của mình có nét và tinh thần đúng theo hình ảnh Đức Giêsu và nếu cầu nguyện xong về với cuộc sống kết quả lâu dài là một nếp sống có tình người hơn thì chúng ta tin rằng lúc cầu nguyện chúng ta đã tiếp xúc với Chúa Hằng sống.
- **Kết quả** cầu nguyện lắng nghe là khả năng nhận ra ngày càng rõ Thần Khí của Chúa hằng sống cũng như biết chính mình với lòng yếu đuối, nhu cầu sâu xa cũng như vẻ đẹp và vinh quang của mình trước mặt Chúa. Tiếp xúc với Chúa thường xuyên chúng ta sẽ biết ăn nói, lựa chọn và phục vụ tha nhân với đức khôn ngoan của Thiên Chúa.

Chớ để con sa chước cám dỗ

On xin: Nhìn cám dỗ như cơ hội biết chính mình; chuẩn bị mình bằng cầu nguyện và ăn năn trở về ngay nếu sa một phần nào chước cám dỗ.

Kinh Thánh

1. Mt 4,1-11: Đức Giêsu bị cám dỗ
2. Lc 6, 46-49: xây nhà trên cát hay trên đá
3. Mt 26, 36-46: Đức Giêsu cầu nguyện trước cám dỗ cuối cùng

Nhận xét:

- o Trong lý tưởng nào cũng có cám dỗ. On gọi nào cũng bị thử thách do khó khăn của sứ mệnh hay vì những đường lối khác mở ra trước mặt mình.
- o Bao lâu chưa bước vào thử thách, chúng ta không thể biết sự thật về những quyết định và lựa chọn của mình. Tôi thực hiện công việc này vì ai? Thiên Chúa quan trọng đối với tôi đến mức nào?
- o Tình yêu vô vị lợi đối với Chúa cũng như đối với tha nhân nảy nở trong thử thách.

Một số cám dỗ về **đường hướng** trong sứ mệnh Kitô hữu:

- o **Tham lam của cải:** muốn làm giàu về tiền bạc hay châu báu nào khác, từ từ chúng ta gắn bó với của cải đó, tưởng mình làm chủ của cải, nhưng thực sự của cải làm chủ trái tim mình.
- o **Tham quyền thế** (power): thích chỉ huy, có địa vị, chẳng tùy thuộc ai, có quyền cai trị, không to lớn thì ít nhất trong một tiểu thế giới (nhà trường, lớp giáo lý). Ma quỷ hứa Đức Giêsu quyền thế này. Ngài có toàn quyền trên trời dưới đất, mà là quyền phục vụ, tha thứ và ban sự sống (Mc 10,41-45).
- o **Tự ái cao:** rất sợ bị coi thường, sỉ nhục, hiểu lầm và bỏ quên; sợ bị chống đối, nghi ngờ và xuyên tạc ngay lúc chúng ta hăng say làm việc và phục vụ. Là những vết thương cay đắng, nếu môn đệ không chuẩn bị và cầu nguyện nhiều sẽ nản lòng và rút lui.
- o **Tình ái:** (khác với dự vọng là thể năng ích kỷ và trần tục). Ban đầu tôi chú ý, săn sóc, nhớ và quan tâm về người đó. Từ từ tình ái thâm nhập trái tim, không xin phép, và chiếm cả cuộc sống mình. Tình ái rộng rãi, sẵn sàng hy sinh tất cả (trừ chính mối tình ái). Vì vậy có vẻ cao thượng. Nhưng chiếm lòng mình xong, tình ái không tôn trọng bốn phận hay mối liên hệ nào khác. Buông theo nó, tôi có thể phản bội thân nhân và những lời thề hứa cao quý nhất, kể cả đối với Chúa.

Một số cám dỗ **lúc thực hiện** sứ mệnh Kitô hữu:

Môn đệ biết ý Chúa rồi vẫn còn bị cám dỗ thường xuyên do ý riêng hay vì lòng yếu đuối của loài người: mỗi ngày bị cám dỗ chịu theo tính lười biếng hay đam mê ăn uống, dự vọng . . . (mỗi người theo tính yếu đuối riêng của mình). Đối với những cám dỗ này Thầy đã nói: *“ai muốn bước theo Thầy, mỗi ngày phải từ bỏ mình đi, vác thánh giá mình mà theo Thầy.”* (Mt. 16, 24). Đây cũng là lý do tại sao môn đệ phải cầu nguyện liên lĩ và hằng ngày xin Thánh Thần đốt cháy lòng mến yêu Chúa và anh em.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu, bị cám dỗ là thân phận của con người, nhưng thắng được cám dỗ là nhờ ơn của Chúa. Cuộc sống hôm nay cho chúng con bao cám dỗ ngọt ngào, làm khuấy động những thèm khát nơi chúng con. Cám dỗ nào cũng hứa cho chúng con ít nhiều hoan lạc, nhưng thật ra lại làm chúng con nghèo nàn vì tự giam mình trong cái tôi ích kỷ. Xin cho chúng con thắng được các cơn cám dỗ nhờ tỉnh thức nhờ chay tịnh và làm chủ bản thân. Xin cho chúng con dám lội ngược dòng với thế gian, để đi vào con đường hẹp của Chúa, con đường khiêm nhu, con đường hy sinh phục vụ. Ước gì chúng con được lớn lên trong tình yêu Chúa, sau những lần chiến đấu vất vả cam go. Và ngay cả khi yếu đuối ngã sa, xin cho chúng con cam đảm đứng lên, vững tin vào lòng Chúa tín trung tha thứ. Amen

SÓNG GIÓ

Tình yêu Thiên Chúa và nỗi đau khổ của con người.

On xin: hiểu biết, ngay lúc chịu đau khổ và bị thử thách, niềm hy vọng lớn lao Chúa dành cho chúng ta.

Kinh Thánh:

1. Dnl 8, 2-5: “Anh em nhớ lại tất cả con đương mà Chúa đã dẫn anh em”
2. Pl 3, 7-14: “Chính tôi đã được Đức Kitô chiếm đoạt”
3. Mc 4, 35-41: “Chúng con chết đến nơi rồi, Thầy chẳng lo gì sao?”

Nhận xét:

- Đau khổ và tội ác trong thế giới là có vấp ngã đối với những ai tin lòng nhân từ và quyền năng của Thiên Chúa. Thực sự nhiều đau khổ không thể tránh được trong một thế giới còn dở dang mà Thiên Chúa còn đang tạo dựng. Thiên Chúa không muốn tội ác. Con người là kẻ bất tuân Thiên Chúa phạm tội. Tuy nhiên những câu trả lời này vẫn chưa đáp ứng hoàn toàn. Đối với đau khổ và tội ác không có một câu giải đáp hữu lý.
- Thiên Chúa ban một trả lời trong Đức Giêsu đã chia sẻ những nỗi đau khổ của loài người. Đức Giêsu là khuôn mặt của Thiên Chúa nhân từ rất cảm thông với nỗi đau khổ của loài người. Đức Giêsu là tôi trung của Thiên Chúa đã đem đến ơn cứu độ cho mọi người. Chúa Giêsu đã mặc lấy những đau khổ của chúng ta và mời chúng ta bước theo Ngài trung thành với Chúa Cha và gần gũi với những ai cùng số phận với chúng ta.
- On gọi của mỗi người sẽ tìm vị thế và ý nghĩa trong Chúa Kitô, với Chúa Kitô và nhờ Chúa Kitô. Trong Đức Kitô chúng ta biết mỗi người thật quý báu đối với Chúa Cha: Ngài dành cho mỗi người một kế hoạch đầy vinh quang. Đức Giêsu mời gọi chúng ta sống không phải cho chính mình nhưng cho Đấng đã dựng lên chúng ta cũng như cho anh em.
- Cuộc sống nơi trần gian không phải là trạm cuối cùng. Chân trời cuộc sống không khép lại nơi thế gian này, nhưng bao gồm trời mới đất mới vĩnh viễn. Cuộc sông đích thực khởi đầu ở trần gian này nhờ thần lực của Thần Khí Chúa và sẽ biểu lộ vinh quang của Ngài trong ngày phục sinh. Nước Chúa hiện diện ở giữa chúng ta “rồi mà chưa hoàn toàn”.
- Chúa mời chúng ta lên đường “xuất hành” chứ đừng lấy thế gian làm nơi định cư. Đất này chỉ là miền “đất hứa” chúng ta không bao giờ hoàn toàn chiếm lãnh được. Chúng ta không phải là chủ nhà, nhưng chỉ là quản gia, mặc dầu là người con và thừa kế.
- Nhờ đức tin trưởng thành chúng ta sẽ nhìn thẳng vào cuộc sống tạm bợ này cũng như vào những giới hạn của mình. Ý thức như vậy, chúng ta thoải mái hơn với những bốn phận của mình vì chúng ta không chịu trách nhiệm một mình về chính bản thân cũng như về người khác. Chúng ta có thể thất bại nhưng không bao giờ thất vọng.

Câu hỏi suy niệm:

1. Thiên Chúa dùng các biến cố cuộc sống để mời gọi chúng ta luôn luôn “xuất hành”. Trong trường hợp của tôi, các nỗi đau khổ đã giúp tôi trưởng thành hay nản lòng?
2. Tôi chấp nhận như thế nào cuộc sống bấp bênh và những giới hạn của tôi?
3. Lúc nào tôi đã cảm thấy gần gũi những anh chị em đau khổ?
4. Là người tin vào Chúa, tôi làm chứng cho niềm hy vọng của tôi bằng cách nào?

Bí tích Thánh Thể

On xin: Đặt Phép Thánh Thể làm tâm điểm cuộc sống, là nguồn hiệp nhất giữa anh em và là nơi Chúa ban phép lành và sai chúng ta đi.

Kinh Thánh

1. Mt 26, 26-29: Đức Giêsu thành lập Phép Thánh Thể
2. Lc 9, 10-17: Đức Giêsu hóa bánh ra nhiều
3. 1 Cor 11, 23-27: ý nghĩa lễ bẻ bánh

Nhận xét:

Phép Thánh Thể là tâm điểm cuộc sống môn đệ: trong Thánh Lễ chúng ta cử hành Bí Tích Rửa Tội, Hôn Phối, tận hiến mình cho Chúa hay tạ ơn Ngài vì một hồng ân đặc biệt. Chúng ta có nhiều lý do luôn luôn **biết ơn Cha**. “Eu-charist” nghĩa là “tạ ơn”, và các lời nguyện hướng về Chúa Cha, ca tụng và biết ơn Ngài qua Đức Giêsu, là Con yêu dấu của Chúa Cha.

Trong Thánh Lễ, là hy lễ của Tân ước, chúng ta dâng Đức Giêsu là con chiên của Tân ước, nhắc đến con chiên Apraham và Môsê dâng lên Chúa làm lễ vật, và lấy máu nó rảy trên dân Chúa để ký kết khế ước đầu tiên với Chúa. Một khế ước dân Chúa phản bội nhiều lần. Đức Giêsu ký kết khế ước mới với Chúa Cha bằng máu mình khi chết trên thập giá vì yêu thương Cha và yêu thương chúng ta đến cùng.

- o Trong Bữa tiệc thánh chúng ta ăn uống Mình Máu Chúa để nên một với Ngài và, một lần nữa, ký kết khế ước với Chúa Cha,
- o Chúng ta dâng mình trên bàn thờ với Đức Giêsu “đã nộp mình vì anh em”, “đã đổ máu giao ước mới cho mọi người được tha tội”.

Là Bí tích tình yêu và hiệp nhất: “Cha yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy” (Ga 15,9). Trong Phép Thánh Thể Đức Giêsu:

- o Mình máu Ngài làm bánh bởi trời để bổ dưỡng chúng ta trên đường đời,
- o Mặc lấy tội ác nhân loại, Đức Giêsu chết trên thập giá và vượt thắng tội ác bằng tình yêu vô bờ bến của Ngài,
- o Đức Giêsu giao hòa chúng ta với Cha khi quy tụ con cái tản mác về cùng Cha.

Để chúng ta cũng yêu như Đức Giêsu. Khi dâng Thánh Lễ chúng ta hiệp với Đức Giêsu, cùng dâng mình trên bàn thờ, để Cha ban phép và phân phát chúng ta cho anh em ăn:

- o Là điều răn mới của Ngài: “hãy yêu thương nhau như Thầy yêu các con.”
- o Thánh Thần thánh hóa bánh và rượu thành Mình Máu Chúa, thì cũng xin thánh hoá chúng ta bằng cách “liên kết chúng con nên một” (II), “trở nên một thân thể và một tinh thần trong Đức Kitô” (III).
- o Khi rước Mình Máu Thánh Chúa, chúng ta xin Ngài đến viếng thăm lòng mình mà xóa giải các hờn giận, ban sức yêu kẻ khó thương, thánh hóa các mối tình tự nhiên.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu,
xin cho con một tâm hồn
theo hình ảnh
Tấm Bánh Thánh.

Một tâm hồn trong trắng,
cố tránh cả những
ô uế nhỏ mọn
để luôn xứng đáng với Chúa.
Một tâm hồn khiêm hạ tìm
chiếm chỗ nhỏ bé,
nhưng luôn luôn
muốn bày tỏ tình yêu lớn lao.

Một tâm hồn đơn sơ,
không biết đến những phức
tạp của ích kỷ,
và tìm hiến dâng
mà không đòi lại.
Một tâm hồn lặng lẽ,
hạnh phúc khi thấy
sự quảng đại
của mình không được người
khác biết đến.

Một tâm hồn nghèo khó,
chỉ làm giàu cho mình
nhờ chiếm được chính Chúa.
Một tâm hồn luôn
hướng về tha nhân,
quan tâm đến những nhu cầu
và ước muốn của họ.

Một tâm hồn luôn kết hiệp
với Chúa, và múc lấy
nguồn sống từ nơi Chúa.

Cha Galot

Ước muốn sâu xa nhất

On xin: Xin Thần Khí Chúa gọi lên những ước muốn trong tâm hồn ta càng ngày càng sâu xa và cao cả hơn.

Kinh Thánh

1. Mt 25,14-30: Phải sử dụng như thế nào những tài năng Chúa ban cho tôi.
2. Gr 20, 7-13: “Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài đã quyến rũ con!”
3. Mc 10, 35-45: “Anh muốn tôi làm gì cho anh?”

Nhận Xét

- Ta có những ước muốn là vì ta có khuynh hướng liên hệ với người khác. Ta luôn có thể mở lòng ra cho người khác để yêu thương họ hoặc để được họ yêu thương. Thực vậy, giá trị của ta căn cứ vào quan hệ của ta với tha nhân. Nhưng quan hệ của ta là hoa trái tốt lành nảy sinh từ những ước muốn của ta. “Những ước muốn” của ta vượt trên cả “những nhu cầu” của ta:
 - *Nhu cầu* thì rõ ràng, thí dụ như ngủ, ăn, hiểu biết, giao thiệp. Còn những *ước muốn* thì đưa ta vượt ra ngoài con người của ta để đến với tha nhân. Ước muốn kích động óc sáng tạo của ta và đem lại nghị lực cũng như ý nghĩa mới cho cuộc sống hằng ngày.
 - Khác với nhu cầu là những gì ràng buộc ta với hiện tại và với chính mình, ước muốn mở ra và thúc giục ta hướng về tương lai và tha nhân.
 - Nhu cầu có thể được thỏa mãn ngay tại đây và trong lúc này, đói thì cho ăn, khát thì cho uống. Còn ước muốn chẳng bao giờ được thỏa mãn hoàn toàn, vì ước muốn khiến ta tiến đến quan hệ sâu xa hơn với người khác và sau hết là với Chúa.
- Ước muốn không cho ta yên hàn. Trái lại, *ước muốn sẽ lập tức bị thử thách tự trong ta và bên ngoài nữa*. Ba thử thách chính về ước muốn mà ta phải đối phó là:
 - ***Khi ước muốn của ta phai nhạt đi***, mất sức hấp dẫn. Ước muốn ban đầu làm cho ta dám liều lĩnh và có những quyết định táo bạo giờ đây nguội dần. Từ từ ta an phận với lối sống thoải mái. Những ưu tư gia đình và lòng quảng đại làm việc tông đồ không còn nữa. Bảo đảm tiện nghi cá nhân quan trọng hơn là cộng tác với sứ mệnh của Đức Ki-tô. Tại sao xảy ra như thế? Có phải tại ước muốn của ta quá cao vời và không thực tế chăng? Nhóm giúp ta được thêm nghị lực hay lại làm ta nản lòng?
 - ***Khi ước muốn bị lẫn lộn***. Ta có thể có nhiều ước muốn, ở những cấp độ khác nhau, một số đối nghịch nhau, nhưng hiện thời ta vẫn chưa sắp xếp cho thứ tự được. Có thể ta không ý thức được những mâu thuẫn giữa các ước muốn. Sự mù quáng của ta có thể quá ngây thơ hoặc lừa dối chính mình. Hậu quả của ước muốn lẫn lộn này là lối sống thiếu quân bình, có khi thì cuồng nhiệt hoạt động, rồi tiếp theo đó là những tuần lễ lờ đờ thụ động; thiếu lập trường; không dám quyết định vì cứ phải “nhận định đi nhận định lại” không cùng; mâu thuẫn giữa lý tưởng và cách sống của mình. Tại sao xảy ra như thế? Ta được Chúa Ki-tô sai đi thi hành sứ mệnh hay ta cứ ràng ôm đồm đủ chuyện đủ chỗ? Hay là ta chưa từ bỏ hoàn toàn một vài tham vọng cá nhân nào đó chăng? Có phải chúng ta đang sống “chia trí”, không đủ hồi tâm và cầu nguyện chăng?
 - ***Khi ước muốn sai lạc***. Đôi khi ước muốn của ta ban đầu đã trật đường và dần dần mất đi tinh thần của Chúa Ki-tô. Chúa Ki-tô không còn được nhắc đến nữa, những phương thế và cách thức hoạt động đi ngược lại với Tin Mừng. Tại sao lại xảy ra như thế? Tình trạng này có thể là do những ngọn gió mạnh mẽ hơn cánh tay thủy thủ, hoặc khi người lái tàu chỉ muốn giăng buồm một mình thôi.

Do đó, ước muốn cần phải được xét nghiệm. Chúa có kế hoạch cho ta và Người muốn ta cảm nhận ước muốn của Người. Lúc thất vọng cũng như lòng biết ơn thúc bách ta đi tìm ước muốn của Chúa. Lòng biết ơn là động lực đặc biệt nhất thúc đẩy ta yêu mến Chúa và phụng sự Người. Đây có thể là một tiến trình dài và ta cũng gọi đó là “*để cho Chúa biến đổi những thần tượng của ta thành thánh tượng của Ngài*.”

Biến đổi thần tượng của ta thành thánh tượng của Ngài

Sự hiện diện của Chúa trong ước muốn của ta

Lời mở đầu: Những ước muốn tha thiết nhất của tôi đối với gia đình, học hỏi, nghề nghiệp, cộng đoàn bắt nguồn từ Thần khí hăng say của Thiên Chúa ngự trong lòng tôi. Sở dĩ có ước muốn là vì Thiên Chúa mời tôi thương yêu người khác và cộng tác với Ngài trong kế hoạch dựng nên và cứu chuộc loài người. Tuy nhiên tình yêu tha thiết cùng lòng say mê của tôi có thể chiếm đoạt tôi đến nỗi quên chính Chúa để thần tượng hóa những tình cảm và ước muốn đó. Muốn là con Thiên Chúa tôi cần mang tất cả những ước muốn tôi dưới ảnh hưởng của ước muốn Chúa. Chứ tôi không nên dẹp các ước muốn ngay lành và để tâm hồn trống rỗng, chẳng dám ước muốn gì. Tốt hơn là xin Chúa giúp tôi biến đổi thần tượng của tôi thành thánh tượng của Ngài.

On xin: Để Chúa uốn nắn những ước muốn của ta theo như ước muốn của Người.

Kinh Thánh

1. Đnl 4, 15-20: “Đừng làm hình ảnh một thần tượng nào cả”
2. Lc 9, 22-37: “Đức Giêsu hiến dâng”
3. Cl 3, 10-11: “Tất cả những gì tôi muốn: đó là được biết chính Đức Ki-tô”

Nhận xét

- a) Ước muốn của ta có thể mang hình thức một “thần tượng” hoặc một “Thánh tượng” (icon), bởi vì:
- o **Thần tượng là những tạo vật ta tôn thờ thay vì tôn thờ Chúa.**
 - Ước muốn chúng ta đặt nơi thần tượng phản ánh những nhu cầu hoặc sợ hãi của mình.
 - Thần tượng có tính cách cứng rắn, bất di bất dịch, luôn luôn như vậy:
 - che dấu sự thật đầy bí ẩn của con người và của cuộc sống,
 - chỉ cho chúng ta một đường duy nhất, không có lối khác mà lựa chọn.
 - Nhắm mắt tuân theo những đòi hỏi của thần tượng chúng ta không cần suy luận và nhận định,
 - không có gì lôi kéo ta ra khỏi chính mình, thách đố ta hoặc gọi lên những gì tốt đẹp nhất mà ta có.
 - Hạnh phúc được hứa hẹn cho ta, đó là ta sẽ được thỏa mãn với mình, nhưng thực ra thần tượng ràng buộc ta với chính con người mình mỗi ngày một chặt chẽ hơn.
 - Cuối cùng thần tượng nuốt sống kẻ tôn thờ nó.
 - o **Thánh tượng (icon) là một hình vẽ muốn diễn tả vẻ đẹp ngăm của Chúa, Đức Mẹ hay các thánh.**
 - Thánh tượng thách đố và lôi cuốn ta vì nó cao đẹp và đầy tràn bí ẩn,
 - Trong hình ảnh Icon họa sĩ muốn diễn tả vẻ đẹp của Đức Giê-su và các thánh theo sự thật sâu xa trước mặt Chúa,
 - Vì lý do đó hình ảnh Chúa và các thánh trong Icon đúng và chính xác theo sự thật sâu xa hơn,
 - Thánh tượng lôi cuốn chúng ta ra khỏi chính mình và mở tâm trí ta đến những gì tốt đẹp vô bờ bến,
 - hứa hạnh phúc nếu ta sẵn sàng từ bỏ chính mình và chấp thuận một nếp sống điều độ.
 - dạy ta học biết thế nào là yêu thương chân thật và vô vị lợi.

Nếu hình ảnh của tôi về Thiên Chúa không đủ cởi mở và khiêm nhường; nếu quá cứng rắn, bất di bất dịch, có thể là một “thần tượng” hơn là “thánh tượng” của Ngài. Bí quyết hướng đi của cuộc sống dần thân ẩn tàng trong những ước muốn của ta và cuộc biến đổi dần dần của các thần tượng thành thánh tượng của Chúa. Như ta đã thấy, bất cứ ước muốn nào cũng đưa ta hướng về tương lai và tha nhân, như gia đình và bạn bè và xã hội, tuy nhiên chỉ có những ước muốn nào trở thành thánh tượng” mới là đường đưa ta đến với Thiên Chúa hằng sống.

SÙNG KÍNH ĐỨC MARIA “MẸ CỦA GIÁO HỘI”

Lời mở đầu: Tham gia các khóa tĩnh tâm nhiều người cảm nhận được một lòng sùng kính Đức Mẹ mới mẻ. Đôi khi trước những biến đổi này, các anh chị đó có nhiều thắc mắc đối với mối liên hệ với Đức Mẹ mà, trong thực tế, xem ra quên lãng vai trò của Chúa Kitô và Chúa Cha. Trong lòng sùng kính Đức Mẹ mới này, Đức Mẹ là mẹ của Chúa Giêsu và là mẹ của Giáo hội.

On xin: Nhìn ngắm Đức Mẹ, là hình ảnh của Giáo hội, đang suy đi nghĩ lại những lời và biến cố có liên hệ với Con của Mẹ, luôn luôn vâng theo Thánh ý Chúa.

Kinh Thánh và nhận xét: tuy ít đoạn Kinh Thánh nói về Đức Mẹ, nhưng là những đoạn rất có giá trị đối với cuộc sống Kitô hữu.

Ga 19, 26-27: Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giê-su nói với thân mẫu rằng: “Thưa Bà, đây là con của Bà”. Rồi Người nói với môn đệ: “Đây là mẹ của anh”. Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình. Đây là chặng cuối cùng của cuộc sống Đức Mẹ bên cạnh Đức Giêsu và là hoa trái của mối liên hệ thâm sâu giữa hai mẹ con. Đức Maria biến thành mẹ của môn đệ, mẹ chúng ta và mẹ của Giáo hội. **Tôi tự hỏi:** Tôi đã nhận ra Đức Maria là Mẹ của tôi, là môn đệ của Đức Giê-su, như thế nào và từ bao giờ?

Lc 1, 26-38: “Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà”... Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: “Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói”. Ý định Thiên Chúa biến thành kế hoạch cuộc sống của Đức Maria. Đức Mẹ thần phục ý định Chúa, phó thác mình trong bàn tay Chúa và để Thần Khí Chúa dìu dắt mình. Quyền năng của Thánh Thần rợp bóng trên Bà. Đức Maria nhận biết Thánh Thần rất sâu xa, lắng tai nghe và bước đi dưới sự dìu dắt của Ngài. **Tôi tự hỏi:** Đối với tôi, lúc nào Nước Chúa thắng nước tôi, ý định Chúa vượt trên ý định tôi? Tôi xin Chúa giúp đỡ và cộng tác với tôi hay tôi xin dẫn thân cộng tác với Ngài? Xin vâng! Lúc nào thái độ này là đặc tính của cuộc sống tôi?

Lc 2, 41-52: “Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con!” Người đáp: “Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bốn phận ở nhà của Cha con sao?” ... Riêng mẹ Người thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng. Trong thử thách tôi có cảm tưởng Chúa bỏ rơi tôi chăng? Lúc đó có lẽ lời của Ngài có vẻ bất công và vô lý. Chúng ta cực lòng tìm Ngài. **Tôi tự hỏi:** Trong đêm tối, ai giúp tôi đi tìm Chúa như Đức Mẹ, trong niềm tin và với lòng vâng phục?

Ga 2, 1-11: Thân mẫu Đức Giê-su nói với Người: “Họ hết rượu rồi.” ... với gia nhân: “Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo”. Đức Maria chuyển cầu cho chúng ta. Đức Maria là trạng sư và là nhà dìu dắt chúng ta. Đường lối của Chúa đôi khi khó hiểu. Chính Đức Mẹ đã từng cảm nghiệm điều đó. Do đó các chum đá được đầy tràn nước giếng đã chứa, sau phép lành của Đức Giêsu, rượu rất ngon và quý giá. Nghe Lời Chúa và các chủ chiên trong Giáo hội là điều kiện cần thiết để phục vụ có kết quả. **Tôi tự hỏi:** Tôi có biết nghe những tác động của Thần Khí, của giáo huấn và của các chủ chiên không? Trong lúc đó Đức Mẹ khuyến bảo tôi như thế nào?

Cv 1, 12-14: “Tất cả các ông đều đồng tâm nhất trí, chuyên cần cầu nguyện cùng với mấy người phụ nữ, với bà Ma-ri-a thân mẫu Đức Giê-su, và với anh em của Đức Giê-su”. Đức Maria mời chúng ta cầu nguyện xin Thần Khí đến, mong ước và chuyên cần tìm kiếm Ngài chung với anh em. Đây là cách cầu nguyện cạnh bên Đức Maria, Mẹ của Giáo hội. **Tôi tự hỏi:** Tôi tin tưởng đến cỡ nào vào sức hoạt động của Chúa Thánh Thần? Ngài đóng vai trò gì trong ơn gọi và sứ mệnh của tôi? Công đoàn hiện diện trong lời cầu nguyện của tôi như thế nào?

Hai Cờ Hiệu [LT 135-147]

Lc 2, 41-50

Lc 14, 15-24

Mc 6, 30-43

Lời nguyện chuẩn bị: Cúi xin Chúa ban ơn để cho hết mọi ý hướng, hành vi và hoạt động của tôi hoàn toàn hướng về việc phụng sự và ca tụng Chúa chí tôn.

Khung cảnh: Đức Giêsu ở Giê-ru-sa-lem, thành phố hoà bình, thủ đô của những ai theo kế hoạch Chúa. Luxiphe ở Babilon, thành phố lưu đày, thủ đô của những ai xa Chúa, không màng đến kế hoạch của Ngài.

Tôi muốn gì: hiểu biết cách Luciphe lừa gạt chúng ta và ơn trợ giúp để tôi đề phòng. Hiểu biết đời sống chân thực mà Thầy chỉ cho chúng ta cùng ơn để bắt chước Ngài. Tỉnh thức hoà, như “anti-virus” luôn luôn activated.

Cốt chuyện: hai vị lãnh đạo chiến đấu với nhau theo chiến thuật khác nhau.

AA: giúp người nghiện rượu cai và đứng vững. Đường lối AA với 12 bước để cai và hồi sức có nhiều ảnh hưởng của Linh Thao. Họ chiến đấu không dùng vũ khí. Chiến đấu trong bình an, tình yêu, cộng đoàn, lòng khiêm nhường, tỉnh thức và tin tưởng (“tôi là kẻ nghiện rượu đang hồi sức”).

Luciphe xúi giục:

- 1) làm giàu, quý *của cải* (những gì làm mình “lên giá”) và từ từ “gắn bó” với của cải đó. Mình làm chủ của cải, nhưng từ từ của cải làm chủ trái tim mình.
- 2) Mưu tìm sở thích, quyền lợi, danh thơm tiếng tốt, địa vị và quyền thế riêng mình. Từ từ đề cao cái “*tôi*”, ngày càng to lớn.
- 3) Nuôi tự ái, lòng vị kỷ, thần tượng hóa chính mình, lấy “cái tôi” làm tâm điểm cuộc sống, và đâm ra *kiêu ngạo*.

Trong tình trạng này Luciphe làm chủ mình và dẫn ta đến các tệ đoan một cách dễ dàng. Chiều theo tình dục, chẳng hạn, là hậu quả của một đà sai lạc, một lối sống dưới sức quyến rũ của tham lam, danh vọng và kiêu ngạo. Khi rơi vào lưới và xiềng xích của Luciphe, chúng ta khó thoát ra và tránh các hậu quả đáng tiếc.

Thầy Giê-su kêu gọi nhân loại khắp nơi, lôi cuốn rất nhiều người và hướng dẫn chúng ta đi ngược chiều:

- 1) Lòng *nghèo*, coi nhẹ của cải, không làm chủ, không nương tựa vào của cải, mà sử dụng như món quà Chúa cho. Biết ơn Chúa và quý trọng tình thương của Ngài hơn các món quà Ngài ban cho, như Ngôi Hai đối với Chúa Cha. Sẵn sàng thiếu thốn mọi sự miễn là có tình yêu và ơn sủng của Ngài.
- 2) Biết chịu đựng *sỉ nhục*, nhục nhã và bị khinh chê để
- 3) cho cái tôi của mình nhỏ đi và học tập lòng *khiêm nhường*. Tôi không sống cho tôi, tôi sống cho Chúa như Ngôi Hai Thiên Chúa.

Tâm sự: với Đức Mẹ, với Đức Giê-su và với Đức Chúa Cha, xin được nhận vào dưới (cờ hiệu) chương trình trị bệnh và hồi sức của Thầy chí ái: nghèo tinh thần và nghèo thực, bị khinh chê và sỉ nhục, học tập lòng khiêm nhường.

Ba Mẫu người (LT 149-157)

St 32,22-32

Mt 21,28-31

Kn 8,21 – 9,18

Lời nguyện chuẩn bị: Cúi xin Chúa ban ơn để cho hết mọi ý hướng, hành vi và hoạt động của tôi hoàn toàn hướng về việc phụng sự và ca tụng Chúa chí tôn.

Tôi muốn gì: “Tìm và thực thi thánh ý Chúa với lòng thành thật”

Cốt chuyện: Tôi có một báu vật (không xấu), tôi rất quý mến, mà tôi chưa quý mến trong Chúa (một người yêu mến, công việc hay nhà ở, chương trình học, kế hoạch đang thực hiện, một lối giải trí...). Hỏi ý Ngài không biết nên giữ hay bỏ, và nếu giữ, sử dụng ra sao?

Mẫu người 1 muốn đẹp lòng và phục vụ Chúa trên hết mọi sự. Do đó, muốn coi nhẹ báu vật, không nương tựa hay để tâm vào “báu vật” đó để bình tâm tìm thánh ý Chúa, nhưng để mọi sự nguyên, chẳng làm gì cả. *Người này không tự lừa dối mình: biết mình “lệ thuộc” vào báu vật đó và tạm đành rằng vậy.*

Mẫu người 2 muốn đẹp lòng và phục vụ Chúa trên hết mọi sự. Do đó, muốn coi nhẹ báu vật, không nương tựa hay để tâm vào “báu vật” đó để bình tâm tìm thánh ý Chúa. Đồng thời mẫu người này sẵn sàng làm kiểu này kiểu kia, miễn là giữ “báu vật” chứ không chịu bỏ. Khi cầu nguyện người này muốn thuyết phục Chúa theo ý mình hơn là mở lòng theo ý Chúa. *Người này hay tự lừa dối mình: tự nhủ đang theo ý Chúa nhưng thực sự đang theo ý mình.*

Mẫu người 3 muốn quý mến và sử dụng báu vật một cách trong sạch, đẹp lòng và phục vụ Chúa trên hết mọi sự. Do đó, muốn coi nhẹ, không nương tựa hay để tâm vào “báu vật” đó để bình tâm tìm thánh ý Chúa. Trong nội tâm mẫu người này gạt bỏ, coi như hy sinh báu vật cho Chúa rồi. Với tâm hồn tự do này Người này bắt đầu tìm hiểu ý Chúa xem báu vật đó làm vinh quang cho Ngài hơn chẳng. *Người này hăng say và tận tâm xả thân trong bốn phận và vượt qua các thử thách bởi vì chính Chúa dịu dặt và thôi thúc.*

Tâm sự: với Đức Mẹ, với Đức Giê-su và với Đức Chúa Cha xin được chấp nhận dưới (cờ hiệu) chương trình trị bệnh và hồi sức của Thầy chí ái: nghèo tinh thần và nghèo thực, bị khinh chê và sỉ nhục, học tập lòng khiêm nhường.

Ba Bậc Khiêm Nhường (LT 165-168)

Ga 3,30

Mc 10, 35-41

Mc 9, 42-50

Tôi có yêu Chúa thật không? Tôi có yêu Ngài hết lòng, hết sức, hết trí khôn không?

Tình yêu tương đương với lòng khiêm nhường. Tôi nhỏ đi, Chúa lớn lên trong tôi. Nếu tôi lớn lên, thì Chúa sẽ nhỏ đi. Nếu tôi khiêm nhường thì “Tôi không sống, Chúa sống trong tôi”. Ba bậc khiêm nhường (bác ái) đánh thức ước mơ rõ và mạnh hơn, kéo tôi an phận với trình độ yêu thương (và khiêm nhường) hững hờ, lạnh nhạt.

1) **Bậc khiêm nhường thứ nhất** là tôi hết sức hạ mình khiêm nhường để vâng theo lẽ luật Thiên Chúa, Chúa chúng ta trong mọi sự, đến nỗi dù người ta có chọn tôi làm Chúa mọi thụ tạo trên thế gian này hay dù có phải bỏ mạng sống tạm bợ này đi nữa, tôi cũng không nghĩ đến vi phạm một giới răn nào của Thiên Chúa hay của loài người nếu đó là tội trọng. [165]

Tội trọng là trực tiếp gạt bỏ Chúa, hay làm một hành động có hậu quả đương nhiên là “gạt bỏ” Ngài: phá thai (cộng tác phá thai), ngoại tình (âu yếm nhau?). Nếu hành động đó trong “ranh giới” quyền tự do, khó tránh (chẳng hạn: nuôi tư tưởng hoặc mơ ước bất chính, bỏ đi lễ Chúa nhật vì thiếu điều kiện thuận tiện) chưa chắc là tội trọng, nhưng hành động đó vẫn nói lên một cái gì về vị trí Chúa trong lòng tôi.

Trong bậc này Thiên Chúa rất quan trọng trong trái tim tôi. Tôi sẵn sàng “chết vì Ngài”. Nhưng chưa chắc tôi “sống cho Ngài” vì tôi còn chiều ý tôi trong nhiều phạm vi khác nhau. Lòng biết ơn và sức tình yêu chưa lớn mạnh nơi tôi. Giữ lẽ luật và làm trọn bốn phận tạm đủ đối với tôi. Tôi vâng lời Thiên Chúa và các bề trên đến mức tôi cho rằng chưa là trầm trọng. Kết quả là một nếp sống hững hờ, lè phè, chia trí và một lối phục vụ thiếu sốt sắng, sâu sắc, hữu hiệu.

2) **Bậc khiêm nhường thứ hai** hoàn hảo hơn bậc thứ nhất, tức là tôi đạt tới mức độ không còn tìm kiếm mà cũng chẳng tha thiết được giàu sang hơn là nghèo hèn, danh dự hơn là nhục nhã, ao ước đời sống lâu dài hơn là ngắn ngủi, khi việc phụng sự Thiên Chúa và ích lợi cho linh hồn tôi ngang nhau trong những trường hợp ấy; và nữa, dù để được cả thụ tạo hay phải mất mạng sống đi nữa, tôi cũng không nghĩ đến phạm một tội nhẹ.

Tình bác ái triển nở trong lòng tôi, tôi ý thức và quý trọng những món quà Chúa cho. Tôi thành thật biết ơn Ngài. Cái “tôi” lại nhỏ đi, khiến tôi tự do hơn, vui lòng sẵn sàng phục vụ Chúa và tha nhân, không màng sở thích riêng tôi. Tôi xả thân trong bốn phận, nghĩ đến tha nhân hơn là sở thích riêng, có tâm hồn nghèo, thanh sạch, từ bỏ chính mình mà tôi vẫn vui vẻ, thoải mái vì tôi khám phá ra một viên ngọc quý hơn, một kho tàng vô giá trong Chúa. Giống một người mẹ thương mến con cái và từ từ bớt quan tâm đến nhan sắc của mình và vượt thắng những đam mê hồi xưa.

Đối với đa số chúng ta bậc thứ hai này “đã có mà chưa đủ”, và cuộc ăn năn trở về và thánh hoá này sẽ kéo dài suốt đời. Thần khí thanh tẩy con của Chúa (xem Nguyên Lý, trang 11).

3) **Bậc khiêm nhường thứ ba** hoàn hảo nhất, bao gồm cả bậc thứ nhất và thứ hai (dù chưa hoàn toàn), ấy là để bắt chước và nên giống Đức Kitô cách thiết thực hơn, tôi muốn và tôi chọn sự nghèo khó với Chúa Kitô khó nghèo hơn là sự giàu sang, sự sỉ nhục với Chúa Kitô bị sỉ nhục hơn là danh vọng, và ao ước được coi là ngu dại vì Chúa Kitô, Đấng bị coi nhu thế trước, hơn là được coi như người thông thái, khôn ngoan ở thế gian này.

Tâm sự: với Đức Mẹ, với Đức Giê-su và với Đức Chúa Cha xin được nhận vào dưới (cờ hiệu) chương trình trị bệnh và hồi sức của Thầy chí ái: nghèo tinh thần và nghèo thực, bị khinh chê và sỉ nhục, học tập lòng khiêm nhường.

Dẫn nhập vào Tuần thứ Ba^[LT 190-207]

Mong muốn gì?

“Lòng đau đớn, hối tiếc và hổ thẹn vì chính vì tội lỗi tôi mà Chúa đi chịu nạn” [193]

“Xin được đau đớn với Chúa Kitô thống khổ, tan nát cõi lòng với Đức Kitô tan nát tâm hồn, khóc lóc đau đớn trong lòng về sự đau đớn đường ấy mà Đức Kitô đã chịu vì tôi” [203].

Tình bạn chí thân: Các mối tương quan giữa Chúa và tôi dọc đường Linh Thao:

Đấng Tạo Hoá	- thọ sinh
Đấng Cứu chuộc	- kẻ có tội
Thầy dạy bảo	- môn đệ
Đấng Chúa sai	- kẻ khao khát
Đấng chăn chiên	- con chiên
Chịu nạn chịu chết	- bạn chí thân thông cảm, chia buồn và đau đớn.

Gặp cha linh hướng khi cần, chẳng hạn nếu bị sầu khổ thiêng liêng.

An ủi thiêng liêng khi chiêm niệm cuộc thương khó Chúa:

- Rung động, rơi lệ,
- U buồn sâu xa,
- Khô khan, chẳng cảm thấy gì cả,
- Bối rối, lạc lõng.

Nhưng luôn luôn ở cạnh bên Đức Kitô, không muốn cắt ngắn thời gian cầu nguyện.

Sầu khổ thiêng liêng khi chiêm niệm cuộc thương khó Chúa:

- Xét mình kỹ càng quá, với mặc cảm tội lỗi,
- Suy tư quá về các chi tiết trong cuộc thương khó,
- Chưa sẵn sàng cảm thông với Chúa chịu đau đớn...

“Rút ích lợi” Đức Kitô chiến đấu trong trái tim Ngài. Đây là trận chiến cuối cùng, và đầu tiên. Suốt 30 năm Ngài sống, làm gương thế nào là cuộc sống thực. Suốt ba năm Ngài dạy chúng ta biết những đòi hỏi của sự sống thực, biết nhận ra và phân biệt tội ác, mời chúng ta tránh xa dịp tội, thắng cảm dỗ và giữ mình trong sạch trước mặt Chúa Cha. Ngài chiến đấu với thế gian và ma quỷ. Nhưng bây giờ Chúa Cha nộp Ngài trong tay kẻ tội lỗi, nộp cho quyền của tối tăm. (Mt 17,22; Lc 24,7) Chúa bị phản bội, bị gạt bỏ, bị bắt giam và đưa ra trước tòa án, bị kết án bất công, bị coi thường, chế giễu, đánh đập, ức hiếp, hành hạ, đóng đinh và chết trên thập giá. Trong tất cả những lúc và thử thách đó, Đức Kitô không chỉ giữ một tâm hồn cao thượng, đứng đắn, công bằng mà còn cầu nguyện cho những kẻ hành hạ mình, tha họ và yêu thương họ. Vinh quang tình yêu của Ngôi Hai được biểu lộ ra nhất là trong những giây phút ghê gớm đó. Đấng Cứu thế tình nguyện chịu đựng, đồng ý chiến đấu trận chiến này để chiến thắng thù địch ghê gớm nhất của nhân loại yêu thương.

Chiêm niệm cuộc Thương Khó Chúa:

[195] *Chú ý đến Đức Kitô chịu đau khổ trong nhân tính Ngài.*

Đức Giêsu mới ba mươi ba tuổi khi bị bạn thân phản bội, bị bắt đưa ra trước tòa án đã định kết án tử hình sẵn, bị hành hạ dữ dội và treo trên thập giá. Trong mỗi giây phút đó Đức Giêsu nghĩ gì, cảm thấy ra sao? Ngài muốn chịu đựng như vậy; Ngài có thể dùng quyền thế Thiên Chúa, nhưng không muốn. Ngài có một niềm tin và một lòng mến thương đến mức nào?

[196] *Chú ý đến Thiên tính Ngài ẩn mình như thế nào.*

Ngài có thể ngăn cản những đau khổ thể xác, có thể hưởng bình an, an toàn, ngay trong thử thách. Ngài có thể nhờ các thiên thần bảo vệ, đánh các “thù địch” của Ngài. “Hãy xuống thập giá đi, chúng tôi sẽ tin ngài”. Nhưng Ngài không xuống, không dùng quyền thế Thiên Chúa để bảo vệ chính mình.

[197] *Chú ý và nhớ rằng Đức Giêsu chịu tất cả những nỗi đau khổ ấy vì tôi.*

Ngài là “nạn nhân” cạnh bên tôi để giải thoát tôi khỏi những vết thương ràng buộc tôi vào tự ty mặc cảm, cô đơn hay trống rỗng nội tâm. Để tôi học nơi Ngài cách bảo vệ nhân cách, tư cách và bình an. Để tôi học với Ngài cách tha thứ và yêu thương những kẻ coi thường hay phản bội mình.

Ngài là “nạn nhân” của tôi khi tôi là kẻ coi thường, ức hiếp hay phản bội người khác. Ngài là đối tượng vô tội của những hành động bất nhân của tôi để tôi mở mắt và lấy làm xấu hổ, hối tiếc, ăn năn và quyết tâm không tái phạm nữa.

Cầu nguyện 5 tiếng.

Từ sáng sớm, chia buồn với Đức Kitô đang chịu nạn vì tôi.

Suốt ngày tránh những tư tưởng vui mừng, dù tốt lành và thánh thiện như Chúa Phục Sinh.

Đề tài cầu nguyện ngày 1:

“Thời giờ của Đức Kitô”, là thời giờ mặc khải kế hoạch Chúa Cha.

1) Vào Giêrusalem: Mc 11,1-11 (Ban tối về Betania nghỉ)

Mt 21,1-11 (Ngài là ai?)

Lc 19,28-38 (- Hãy cho họ im đi. - Đá sẽ kêu lên)

Ga 12,12-16 (Ladarô sống lại, Pharisêu họp lại)

2) Bữa Tiệc Ly Lc 22, 19-45

Ga 13, 1-15 (Rửa chân: chìa khóa hiểu cuộc thương khó)

Ga 14, 15, 16, 17 (Bài giảng Chúa)

3) Vườn Cây Dầu Mt 26,36-46

Đề tài cầu nguyện ngày 2:

- 1) Đức Kitô trước tòa án Thượng tế: Ga 18,12-27
Mc 14,43-72 (“Tôi là Đấng Kitô”, tát Thầy túi bụi)
- 2) Phêrô chối Thầy: Mc 14,66-73
Lc 22,61 (Chúa quay lại nhìn ông)
- 3) Thời của quyền lực tối tăm Lc 22, 53
1 P 2,21-24

“Thời của quyền lực tối tăm”.

“Thời giờ mặc khải tình thương, khôn ngoan và quyền lực Ba Ngôi Thiên Chúa”.
Thời vinh hiển Chúa Cha, và Chúa Con.

Đức Kitô đi *sâu vào quyền lực tối tăm*, rơi sâu hơn vào tay kẻ tội lỗi.

Đức Kitô *lật mặt nạ* của tội ác, không phải để tố cáo chúng ta (kẻ thù, Satan, tổ cáo ta), mà để cứu thoát chúng ta. Trước mặt Đức Kitô chúng ta có thể nhận ra sự thật về chính mình:

- Trước “*Thượng Hội đồng*”, Đức Kitô bị kết án, nhưng thực sự Ngài là Đấng Thẩm Phán biểu lộ ra lòng tham lam, tham vọng của các thượng tế. Ma quỷ làm chủ tâm hồn họ.
Đức tin họ/tôi ra sao? Trong Tôn giáo họ/tôi thờ phượng ai? Họ/Tôi sống cho ai? Ai là Thiên Chúa của họ/tôi?
- *Phê-rô chối Thầy*.
Theo Chúa và chiến đấu cho Chúa, sẵn sàng chết vì Chúa nhưng chưa chắc cùng Thần Khí với Ngài. “Cả chúng ta nữa, chúng ta cũng đi để cùng chết với Thầy” (Ga 11,16).
Đức Kitô nộp mình trong tay tối tăm để vâng phục Chúa Cha: có niềm tin, có sức mạnh của tình thương để thắng quyền lực tối tăm với quyền lực bác ái.

Môn đệ được mời theo Ngài trong niềm tin và tình thương; tôi “nhỏ đi” để Ngài “lớn lên”. Tôi theo thánh ý Chúa Cha, chứ không theo ý mình. Sức Chúa vượt thắng sức ma quỷ. Sức sống vượt thắng sức chết.

Đức Kitô quay lại nhìn Phêrô, cầu nguyện và tha thứ Phêrô.

Chúa Cha nộp Con Một Mình vào quyền lực tối tăm. Chúa Cha và Chúa Con từ từ xa cách nhau thêm đến lúc Chúa Con chết trên thập giá. Hai Cha Con xa nhau và khoảng cách lớn thêm từng phút, dù căn tính của mỗi Ngôi chính là mối tương quan với Con, với Cha. Cha không muốn Con mình chết. Ngài là sự sống. Sự sống không có thể mong muốn sự chết. Nhưng Ngài muốn dựng nên con người tự do để nó có thể yêu và vâng phục Ngài, như Chúa Con, và sống mãi với Ngài. Nếu con người có tự do, tội ác phải xảy ra, không tránh được. Chúa Cha không muốn có tội ác. Ngài không dính líu với tội ác. Nhưng Ngài muốn chúng ta. Ngài thương chúng ta đến nỗi Ngài sai Con Một Mình giải thoát chúng ta ra khỏi tội ác. Ngài cam kết tình thương Ngài đánh thắng tội ác, quyền lực tối tăm và sự chết. Trong Chúa Con, Chúa Cha biểu lộ lòng nhân từ của Ngôi Ba Thiên Chúa. Thiên Chúa không mặc kệ, làm lơ trước tội ác và đau khổ của loài người (God is not unfeeling).

Đề tài cầu nguyện ngày 3: Is 53,1-12

- 1) Đức Kitô Trước Philatô: Ga 18,28-40
Ga 19,1-16 (Ecce Homo, 19,5)
2) Đức Kitô trước Hêrôđê: Lc 23,8-12

Chú ý đến Đức Kitô chịu đau khổ trong nhân tính Ngài:

1.- Philatô

- không ghét Đức Kitô như thượng tế, không kết án sẵn Ngài, ngược lại, muốn cứu thoát Ngài.
- nhưng, coi thường Đức Kitô vì là người Do thái, không có địa vị, tiền bạc, quyền thế,
- là vua của sự thật, và không thuộc về sự thật.

Thực sự, Đức Kitô là Đấng Tạo Hoá, vô tội, ông phải giải thoát Đức Kitô, và chịu đựng hậu quả trước mặt hoàng đế do thượng tế có thể mang đến. Ông có thể mất địa vị. Ông tham vọng, sợ... Dù rửa tay, ông chịu trách nhiệm hình phạt Đức Kitô vô tội một cách tàn nhẫn, kết án tử hình và giết trên thập giá.

2.- Hêrôđê

- Mừng rỡ vì mong gặp Đức Kitô
- Muốn xem một hai phép lạ
- Đức Kitô không trả lời gì cả
- Bị Hêrôđê chế giễu, như người điên.

3.- Lính La mã [Bạc như dân, bất nhân như lính]

- Tàn nhẫn lúc đánh đòn, và chế giễu (sadists, ưa thích gây đau đớn cho kẻ khác)
- Đức Kitô mất máu, mất sức trong thời gian ngắn, cảm thấy đau nhức, suýt chết vài lần,
- Là nạn nhân giữa bầy chó sói, không ai bênh.

Rút ích lợi – vì tôi:

Đấng khôn ngoan	bị chế giễu,
Đấng Tạo Hoá	bị bắt, đánh đập, hành hạ,
Đấng thẩm phán	bị kết án tử hình,
Sự sống	bị hành hạ, mất sức, chết lúc mới 33 tuổi,
Con chiên hiền	bị bầy chó sói bao vây.

“Những gì làm cho người bé nhỏ nhất, anh em làm cho chính Thầy” [Mt 25,40]

“Ecce homo!” Đấng Tạo Hóa mặc lấy thân phận con người bị coi thường, hành hạ. Mọi sự làm hại nhân phẩm và đe dọa sự sống con người đều làm Thiên Chúa đau buồn vô cùng. Chúa Cha xin Chúa Con mặc lấy những vết thương đó. “Sự dữ” (evil) đe dọa và làm tổn thương nhân phẩm nhưng khi đụng tới Đức Kitô sự dữ không làm Ngài mất giá. Trong Đấng Cứu Thế chúng ta nhận thấy quyền lực Thần khí bảo vệ Ngài và đánh thắng sự dữ và sự chết.

Là nạn nhân của bệnh tật, đau đớn đến chết, hoặc của bất công, lòng tàn nhẫn của người ta, bị ức hiếp, lạm dụng, Đức Kitô cùng chia sẻ những cảnh đó mà vẫn giữ một nhân cách cao thượng đáng quý mến, đáng thờ phượng, vì Ngài tin nơi Chúa Cha; vì sức lực tình yêu mến nơi Ngài mạnh hơn quyền lực tối tăm và sự chết.

Đi ngang một người đau đớn (là dân thiểu số, em bụi đời, cô gái điếm, nạn nhân chiến tranh), tôi nhận ra nơi người đó khuôn mặt Đức Kitô, thúc đẩy tôi tiến gần săn sóc, bảo vệ. Chúa chống đối tất cả những gì đe dọa sự triển nở trọn vẹn của con người: thiếu cơm, mù chữ, thiếu mái ấm, thất nghiệp, chưa nghe Tin Mừng Đức Kitô hay thất vọng.

Nhìn Ngài tôi cam kết không dính líu hoặc đóng góp cho bất cứ hành động (tư tưởng) làm hại nhân phẩm bất cứ ai, kể cả của chính tôi nữa. (In God there is no complicity in the evil men do).

Ngày 4: Đức Kitô chết trên thập giá

- Mc 15,21-39** Vác thánh giá, có Simon giúp. Bị đóng đinh vào thập giá, có bản án xử tội
“Vua người Do thái”. Dân chúng, thượng tế nhục mạ, chế giễu:
“Cứu người khác, không cứu mình được. Xuống thập giá, chúng tôi sẽ tin”
“Eli, Eli, lema sabacthani” Kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn (tắt thở),
Viên đại đội trưởng: “Quả thật, người này là Con Thiên Chúa”.
- Mt 27,32.55** “Hắn cạy vào Thiên Chúa, thì bây giờ Người cứu hắn đi
nếu quả thật Người thương hắn! Vì hắn đã nói “Ta là con Thiên Chúa”.
- Lc 23,26-46** “Philatô trao nộp theo ý họ muốn”
Simon vác thập giá theo sau Đức Giêsu.
Đức Giêsu nói với phụ nữ: “đừng khóc vì tôi...”
+ “*Lạy Chúa, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm*”
Thủ lãnh buông lời cười nhạo: “Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu hắn là
Đấng Kitô của Thiên Chúa”.
Lính: “Hãy cứu lấy mình đi”
Tên cướp: “Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với”
+ “*Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên đàng*”.
+ “*Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha*”. Tắt thở.
- Ga 19,17-30** Bị đóng đinh vào thập giá. Chia nhau áo.
+ “*Thưa bà, đây là con bà*”. “*Đây là mẹ của anh*”.
+ “*Tôi khát!*”
+ “*Thế là đã hoàn tất*”. Gục đầu xuống và trao Thần Khí.

Đức Giêsu (và Chúa Cha) không dùng quyền lực để giải quyết cảnh bất công, tàn nhẫn, chết chóc trên Núi Sọ. Chúa Ba Ngôi dùng sức khác. (*Nếu dùng bạo lực, Đức Giêsu chẳng khác chúng ta. Chỉ khác ở chỗ Ngài mạnh hơn. Ngài có lý (công lý) nhưng tâm linh nương tựa vào quyền lực thôi. Ngài không hiền lành, không sống vì tình yêu*). Vẫn là sức, là quyền lực. Quyền lực và sức Thần Khí. **“Đức Giêsu là thượng tế biết cảm thông. Đã lớn tiếng kêu van khóc lóc ... Đáng có quyền năng cứu Người khỏi chết. Người đã được nhậm lời vì có lòng tôn kính”**. (Dt 4,14-16 / 5,7-10)

Hai Cha Con bị một khoảng cách lớn tách xa nhau. Đức Giêsu cảm thấy bị Chúa Cha bỏ rơi và nộp vào tay người tội lỗi (Mt 17,22). (Xin chú ý đến nỗi đau khổ của Đức Giêsu, sống trong Cha, vì Cha và cho Cha mà thôi).

Nhưng Đức Giêsu vâng phục đến cùng, tuân theo Thánh ý Chúa Cha. Lòng tin cậy Đức Giêsu dành cho Chúa Cha làm chứng cho sự hiệp nhất và hiệp thông giữa Ba Ngôi Thiên Chúa.

Tận hiến mình trên thập giá, Đức Giêsu làm chứng cho tình yêu Ngài dành cho Chúa Cha và dành cho chúng ta. Ngài mời con người vâng phục Chúa Cha, tận hiến mình đến cùng, với tình yêu trọn vẹn và vô vị lợi, để chia sẻ sự sống trọn vẹn của Chúa Ba Ngôi.

Ngày 5: Đức Mẹ Sầu bi [LT 208, 219]

Ga 16,7
2 Cor 5,20-21

Cốt chuyện: Các môn đệ, phụ nữ và Đức Bà vội vàng chôn Đức Giêsu.

Về nhà mỗi người hồi tưởng lại các biến cố vừa mới xảy ra. Các môn đệ nhớ và thất vọng. Chỉ có Đức Mẹ nhớ trong niềm tin và niềm hy vọng.

Trong hai tuần đầu (Linh thao) chúng ta nhận thấy các dây tương quan nối liền chúng ta với Ba Ngôi Thiên Chúa và với anh em. Các dây tương quan là nguồn gốc và là nền tảng **cuộc sống** chúng ta. Chúng ta phấn khởi lên. Bây giờ chúng ta chú ý đến những khoảng cách và tách rời có thể mang **sự chết** đến chúng ta.

Tuần Ba thường nặng nề, buồn rầu. Nhất là ngày thứ bảy, chúng ta nhớ lại, cạnh bên Đức Mẹ: *“xác thánh thiện của Đức Kitô ở trong tình trạng **tách rời** và xa lìa linh hồn thể nào, được mai táng ở đâu và thể nào. Cũng theo cách ấy, chú ý đến nỗi cô đơn của Đức Mẹ với biết bao đau đớn mòn mỏi, rồi đằng khác, nỗi cô đơn của các môn đệ”*. [208/7] *“Sau khi Chúa Kitô tắt thở trên thập giá, xác Ngài ở trong tình trạng **tách rời** khỏi linh hồn, nhưng vẫn luôn kết hợp cùng bản tính Thiên Chúa, linh hồn đầy hạnh phúc Người xuống ngục nguyên tổ, vẫn luôn kết hiệp cùng thiên tính”*. [219]

Tôi muốn gì? Hạt giống rơi xuống đất thối đi thì mới sinh ra hoa trái. Xin, cạnh bên Đức Mẹ, đào sâu các dây tương quan (interiorize the relationships) với Chúa Cha, Đức Kitô và gia đình nhân loại, và vượt qua các khoảng cách và tách rời (overcome the separations) về tinh thần cũng như về thể xác, nhờ ước ao, niềm tin cậy và tình thương ngày càng trưởng thành.

Tách rời của Đức Kitô:

- Trong cuộc chịu nạn chịu chết Thiên tính bị che giấu, không sử dụng quyền thế mà bảo vệ Đức Giêsu. *“Eli, Eli, lema sabachthani”*. (distance from God)
- Đức Giêsu chết, linh hồn tách rời thể xác. Môn đệ và Đức Mẹ không có thể gặp và liên lạc (communicate) với Đức Giêsu được (distance from humans).
- Đức Giêsu liên đới (solidaric) với kẻ sống và kẻ chết, xuống ngục tổ tông. Đến thăm ta trong những tù ngục của chúng ta.

Tách rời của Đức Mẹ:

- Người Do thái gạt bỏ Đức Giêsu, lựa chọn Baraba (kẻ giết người) và vua Xê-da hơn,
- Các môn đệ sợ sệt, tán mác,
- Đức Giêsu đã chết, nằm trong mồ.

Đức Mẹ cảm thấy cô đơn, đau đớn, nhưng Mẹ không cắt đứt các dây tương quan, không tự cô lập hóa trong nỗi hận thù với thượng tế và dân Do thái, thất vọng với các môn đệ hoặc bất mãn với Thiên Chúa. Đức Mẹ cô đơn nhưng không cô lập. Trong trái tim của Đức Mẹ Sầu Bi các mối liên hệ với Chúa Cha, Đức Giêsu và chúng ta trở thành sâu hơn nhờ lòng mơ ước và niềm tin.

Đức Mẹ khao khát mong ước gặp Đức Giêsu là Con của Mẹ, mong các môn đệ tìm lại niềm tin và hiệp nhất, nguyện xin mọi người nhận ra Đức Giêsu là Đấng Cứu Thế. Những ước muốn đó thật vững chắc nhờ niềm tin, niềm hy vọng và lòng mến yêu của Mẹ.

Tách rời của chúng ta

- Sống trong một xã hội tách rời Chúa Cha, trong một thế giới xa Thần Khí Đức Giêsu,

- bị những bất công, gạt bỏ, khinh bỉ lớn hay nhỏ,
- xa gia đình, bạn bè vì ơn gọi, sứ mệnh hay bệnh tật,
- thiếu bạn trăm năm và mái ấm gia đình vì lời khấn khiết tịnh,
- thú nhận tội chúng ta vẫn phạm trong tư tưởng lời nói việc làm và thiếu sót,

chúng ta có thể tự cô lập hóa trong tấm lòng cay đắng (*'đau đưa đến cô đơn khép kín'*), thất vọng và hận thù vì chúng ta vẫn mong hưởng sự hiện diện của Chúa và anh em ngay bây giờ. Nhưng chúng ta cũng có thể mong ước sự hiện diện của Ngài và anh em trong Thần Khí và niềm tin (*'đau đưa đến cô đơn mở ra'*. Tâm, Phán, Thiên Kim...). *"Thầy ra đi có lợi cho anh em, bởi vì nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Thần khí đến với anh em"* [Ga 16,7].

Tôi thường thức sự hiện diện trong thể xác của kẻ mình yêu. Nhưng mỗi tình có thể mãi mãi nông cạn; chưa chắc hai bên thương yêu nhau tha thiết. "Xa mặt cách lòng". Khi lòng mến yêu đi sâu vào trái tim, dù người yêu ở xa, vẫn hiện diện trong tôi. Xa cách nhau, hai bên có thể mến yêu nhau thêm trong tình thần.

Nguyện xin:

- 1.- Kết hiệp với Đức Giêsu, cảm thông với những tách rời của chúng ta, và tìm sự hiện diện của Ngài và của anh chị em dưới ánh sáng niềm hy vọng, Đức tin và lòng bác ái. Thương yêu Chúa và mến tất cả anh em trong Thần Khí Đức Giêsu.
- 2.- Bền rễ sự hiện diện của Chúa và anh em trong tình yêu chân thật; tránh tự cô lập hóa mình trong nỗi thất vọng, bị tổn thương, chán nản, cay đắng, bi quan, nghi ngờ mọi người kể cả Thiên Chúa.
- 3.- Không dìm lú hay đóng góp cho bất cứ hoàn cảnh cô lập, chia rẽ, tách rời Thiên Chúa hoặc tha nhân, và luôn luôn mong ước rằng Ngài và anh em hiện diện trong trái tim của mình trong niềm tin, niềm hy vọng và tình yêu chân thật.

Dẫn nhập vào Tuần thứ Tư^[LT 218-229]

Rm 6,4-11

1 Cor 15,45-53

Col 1,15-20

Điễm ca 2,8-14

Trong tuần này chúng ta gặt hái kết quả khóa Linh Thao. Nguyên lý và nền tảng không phải là kinh nghiệm “*tội – cuộc cứu thế*” (sin – redemption). Trong kinh nghiệm đó chúng ta làm bước đầu, Thiên Chúa làm bước kế tiếp. Nguyên lý nền tảng trong kinh nghiệm Linh Thao là kế hoạch của Chúa Cha, muốn chia sẻ cuộc sống của Ba Ngôi Thiên Chúa với loài người, là lòng hiếu thảo của Chúa Con luôn luôn ngợi khen, tôn kính và phụng sự Chúa Cha, và Thần khí Chúa thánh hóa và biến đổi chúng ta khi nối kết chúng ta và Thiên Chúa trong tình thương. Sau khi chúng ta đã chứng kiến những tội ác, bất công, đau khổ và chết chóc luôn luôn đe dọa gia đình nhân loại, chúng ta hỏi Thiên Chúa: Con người vẫn đáng dựng nên không?

Mong ước gì? Trong tuần 4 này chúng ta xin *on mừng rỡ* mãnh liệt vì vinh quang và niềm vui lớn lao của Đức Giêsu Chúa chúng ta. Niềm vui mừng của Đức Giêsu bắt nguồn từ Chúa Cha đã được vinh hiển trong lòng vâng phục và tin tưởng của Đức Giêsu, trong nhân loại được cứu thoát. Đức Giêsu đã hoàn tất sứ mệnh Chúa Cha giao phó, con đường dẫn loài người đến cuộc sống được mở ra. Chúa Cha biết ơn Con yêu dấu và làm vinh hiển cho Ngài. Niềm vui của Đức Giêsu là đồng hành với loài người trên đường đời.

Chiêm niệm Đức Giêsu hiện ra với Đức Mẹ ^[LT 299], và Lc 24, 1-53, Ga 20 & 21

Nhìn xem, nghe, quan sát Đức Giêsu, Đức Mẹ, các môn đệ,

Chạm tay tới tay chân Đức Giêsu, bánh mì Ngài ban cho các tông đồ...

[233] Chú ý Ngài *biểu lộ vinh quang thiên tính* của hồn xác phục sinh. Một vinh quang mà trước đây tội ác muốn tiêu diệt nơi Ngài. Bây giờ, và hôm nay, Ngài không muốn che dấu nữa. Đức Giêsu muốn tỏ vinh quang Thiên tính của Ngài. Ngài biểu lộ vinh quang này thế nào đối với:

- Đức Mẹ,
- Các tông đồ, các bà, Maria Maddalena,
- Người ngoài đời,
- Tôi, trong sự diễn tiến cuộc sống, Linh Thao, khuyết điểm, ơn gọi và những lựa chọn.

[234] Chú ý đến cách Đức Giêsu *an ủi* Đức Mẹ, các môn đệ, các Bà; như người bạn ủi an bạn chí thân mình. Chúa Cha muốn chúng ta sống trong bình an và sản khoái thiêng liêng. Đức Giêsu đã và đang an ủi tôi như thế nào? Có thể là một an ủi âm thầm, nhẹ nhàng chứ không phải sôi nổi. (*Our God is a consoling God. He is not a God who gives fear, distress or confusion. He gives every possible encouragement so we can give consolation and support to one another. Christ in our lives brings always some consolation. To follow Him without consolation is practically impossible. Wherever there is no encouragement which helps us to go on, the relationship with Christ is lacking. Where is Christ acting, consoling us? This consolation can be “deep” rather than flashy, “still” rather than exuberant.*)

Đức Giêsu hiện ra với Đức Mẹ [LT 299],

Đức Mẹ cảm thấy u buồn và đồng thời tin tưởng, mong chờ và bình tĩnh.

Trước/sau tâm tình Đức Mẹ như thế nào?

Đức Giêsu hiện ra như thế nào?

Hai Mẹ Con nói chuyện với nhau làm sao?

Maria Mác-da-la gặp Đức Giêsu (Ga 20,1-18)

Maria cảm thấy “u buồn”, “cô đơn”.

“Người ta lấy mất Chúa của tôi, không biết để ở đâu”

Bà thương yêu Đức Giêsu nhiều, nhưng chưa tin đủ. Tình yêu cũng lên dần dần.

Bà đi tìm một người chết, lại tìm Đức Giêsu sống lại.

Một lời của Đức Giêsu đánh thức đức tin của bà: “My-ri-am”.

Maria tưởng rằng người ta đã lấy mất Chúa, nhưng chính Ngài nói chuyện với bà;

Bà ôm chặt muốn giữ lại Chúa cho mình, nhưng Chúa sai bà mang tin mừng cho người khác.

“Cha của Thầy là Cha của anh em Thầy”, kêu chúng ta bằng anh em, vì cùng một Cha.

Các môn đệ gặp Đức Giêsu (Ga 20,19-31)

Các môn đệ cảm thấy “sợ sệt”.

“Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em”

“Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần”.

Đức Giêsu hiện ra với hai môn đệ trên đường Emmau (Lc 24,13-33)

Hai môn đệ cảm thấy “Thất vọng”.

Đức Giêsu cắt nghĩa *Lời Chúa*, và bẻ bánh (hình ảnh *Phép Thánh Thể*)

Đánh thức Đức Tin các môn đệ. Hai ông *tiên tri tri hậu* nhớ lại từng lời một, hiểu sau.

Về Giêrusalem được biết Ngài cũng hiện ra với Phêrô (*Giáo Hội*)

Đức Giêsu hỏi Phêrô ba lần (Ga 21,1-23 – Lc 5,1-11)

Phêrô cảm thấy “hối hận”, có lỗi với Đức Giêsu.

Phêrô cùng các môn đệ về Hồ Tibêria, xuống thuyền đi đánh cá: đi về cuộc sống hằng ngày.

Không có Chúa chẳng gặt hái gì cả, như khi gặp lần đầu.

Có Chúa, Phêrô thành công.

“Phêrô mến Thầy không?” Phẩm chất vị tông đồ là tình yêu.

Có tình yêu,

- Phêrô sẽ chu toàn sứ mệnh,
- sẽ dọn đồ ăn ngon cho các con chiên,
- sẽ hy sinh cho người nhỏ bé,
- Sẽ chấp nhận anh em cộng tác với mình.

“Chiêm niệm” bởi vì bước đầu và vai chủ động trong tình yêu là của Chúa.

Thần Khí nối kết ta với Chúa (và anh em) trong tình yêu.

Chúng ta “chú ý, nghe, đáp lại, vâng phục”, thì Thần Khí làm cho ta “nhớ lại mọi điều Thầy đã nói với anh em” (Ga 14,22-26).

Nhận xét 1: “Tình yêu phải đặt trong hành động hơn là trong lời nói”. Yêu nhiều không nói đi nói lại. “Đừng tin những gì họ nói, hãy nhìn xem những gì họ làm”.

Nhận xét 2: “Tình yêu cốt ở sự trao đổi giữa hai bên, nghĩa là người yêu trao tặng và truyền thông cho người được yêu những gì mình có, hoặc một phần của cải hay quyền hành của mình, và người được yêu đổi lại với người yêu cũng vậy. Như thế, nếu người này có được kiến thức, sẽ truyền dạy cho người kia; cả danh vọng hay tiền của cũng vậy; và người kia cũng đổi lại với người này như vậy”.

Lời nguyện chuẩn bị như thường lệ

Đặt khung cảnh. Ở đây là nhìn xem tôi đang ở trước thánh nhan Thiên Chúa, trước các thiên thần và các thánh đang cầu bầu cho tôi.

Cầu xin điều tôi muốn. Ở đây là xin được hiểu biết thâm sâu về bấy nhiêu ơn lành đã lãnh nhận; để với lòng biết ơn sâu xa, tôi có thể yêu mến và phụng sự Chúa chí tôn trong mọi sự.

Điểm nhất: *nhớ lại những ơn lành đã lãnh nhận:* ơn tạo dựng, ơn cứu chuộc và các ơn riêng. Cần nhắc với thật nhiều tình yêu xem Thiên Chúa đã làm cho tôi biết bao nhiêu điều tốt đẹp, đã ban cho tôi biết bao nhiêu thứ của Ngài; sau nữa, Chúa lại còn ước muốn ban chính mình Ngài cho tôi bao nhiêu có thể, theo thánh ý Ngài.

Tôi suy nghĩ về điều tôi phải dâng hiến Ngài, về phần tôi, theo đúng lẽ phải và sự công bằng, nghĩa là tất cả những gì tôi có lẫn chính bản thân tôi, và dâng hiến với tình yêu tha thiết:

Lạy Chúa, xin nhận lấy trọn cả tự do, trí nhớ, trí hiểu,

và trọn cả ý muốn của con, cùng hết thảy những gì con có, và những gì thuộc về con.

Mọi sự ấy, Chúa đã ban cho con, lạy Chúa, nay con xin dâng lại Chúa.

Tất cả là của Chúa, xin Chúa sử dụng hoàn toàn theo Ý Chúa.

Chỉ xin ban cho con lòng mến Chúa và ân sủng.

Được như thế, con hoàn toàn mãn nguyện.

Sau khi chúng ta từ bỏ “của cải” và dâng hiến cho Chúa chúng ta vẫn còn phải từ bỏ “chính mình”, mà tự hiến dâng cho Ngài. Bước này khó hơn. Tình yêu Ba Ngôi Thiên Chúa, không chỉ ban muôn ơn mà còn muốn ban chính mình là động lực thuyết phục chúng ta ban tặng cho Chúa kể cả chính mình, hoàn toàn và vô vị lợi. (Như cha Arrupe suốt mười năm đau yếu).

Điểm hai: *Chú ý đến Chúa ngự trong tạo vật* như thế nào, trong các nguyên tố bằng cách ban cho thực thể, trong thảo mộc bằng cách ban cho sức tăng trưởng, trong thú vật bằng cách ban cho cảm giác, trong loài người bằng cách ban cho trí khôn; và như vậy trong tôi bằng cách ban cho thực thể, sự sống,

cảm giác và trí khôn. Cũng vậy, chú ý đến Chúa đã làm tôi nên đền thờ của Ngài như thế nào, vì Ngài đã tạo dựng tôi nên giống hình ảnh Tôn Nhan Ngài. Và dâng hiến với tình yêu tha thiết: Lạy Chúa, Ngài hiện diện trong tạo vật mà Ngài vẫn khác với tạo vật. Ngài hiện diện như Ba Ngôi Thiên Chúa: Cha, Con và Thần Khí, thương yêu nhau, là sự sống và ban sức sống cho các tạo vật. Ngài luôn luôn hiện diện và đồng hành với tôi trên đường đời. Tôi không bao giờ cô đơn. Quý mến Thiên Chúa trên hết mọi sự tôi đi tìm sự hiện diện của bản tính Ngài trong tôi. Th. I nhã, cha Paulussen, được Chúa ban ơn luôn luôn sống trong sự hiện diện của Chúa.

Điểm Ba: *Chú ý xem Thiên Chúa làm việc và hành động cho tôi như thế nào trong mọi tạo vật trên mặt đất, nghĩa là Ngài đã xử sự theo cách một người làm việc, chẳng hạn trên các tầng trời, trong các nguyên tố, thảo mộc, hoa, thú vật, bằng cách ban cho chúng thực thể, sự sinh tồn, sức tăng trưởng, và cảm giác. Và dâng hiến với tình yêu tha thiết: Lạy Chúa, “Cho đến nay, Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm việc” (Ga 5,17)*

Thiên Chúa tiếp tục công việc dựng nên vũ trụ và mỗi người chúng ta. Chúng ta còn đang “thành hình”. Ngài mời chúng ta cộng tác với Ngài và đóng góp những gì còn thiếu và cần thiết để Nước Chúa được thể hiện. Biết như vậy chúng ta không thất vọng. Thất vọng là cảm dỗ nguy hiểm nhất. Dụ ngôn về “Cỏ lùng và lúa mì” nói về mỗi người, mỗi thế hệ và mỗi giai đoạn lịch sử đang “rèn siết và quần quai như sắp sinh nở” (Mt 13,24-30 - Rm 8,22).

Điểm bốn: *Chú ý xem mọi điều tốt lành và mọi ơn riêng đều bắt nguồn từ trên như thế nào, chẳng hạn quyền lực hữu hạn của tôi, bởi quyền lực tối cao và vô hạn ở trên và cả sự công bằng, lòng nhân từ hiền hậu, thương xót v.v. như những tia sáng từ mặt trời chiếu xuống, như nước trong nguồn chảy ra. Và dâng hiến với tình yêu tha thiết: Lạy Chúa,*

Tôi muốn đi tìm nét của Chúa Cha trong mọi thọ sinh, nhất là trong anh em. Chúng ta là dòng dõi Thiên Chúa, có thể tin tưởng chính mình và vũ trụ chung quanh. Tôi nên tôn trọng và chú ý đến mọi sự xảy ra, kể cả những phản ứng điên cuồng, chán nản và phá phách của đồng loại. Là tay chân của Chúa chúng ta sống trong “milieu divin” (môi trường thiên tính), nơi Đức Kitô là điểm đầu và sau cùng (Alfa et Omega). Kể cả bệnh tật, sự chết và tội ác đều phụ thuộc vào Đức Kitô và trong Ngài, sau khi Ngài cứu chuộc, có thể làm vinh danh Chúa Cha. Sau cùng tâm sự với Chúa Cha, và đọc một kinh Lạy Cha.

Hiện Diện

Tìm thấy Chúa trong mọi sự

On xin: Sống giây phút hiện tại cho tràn đầy tình yêu

Kinh thánh:

1. Lc 10, 17-22: Chúa Cha mặc khải cho những người bé mọn
2. Lc 10, 25-42: Người Sa-ma-ri tốt lành, Mac-ta và Maria
3. TV 37 (36), 1-11: “Hãy lặng thinh trước mặt Chúa!”

Nhận xét

- Hiện diện trước mặt Chúa nghĩa là sống giây phút hiện tại trong tất cả sự thật của mình, phó thác quá khứ cũng như tương lai trong bàn tay của Ngài; sống giây phút hiện tại trong lòng biết ơn, vâng phục và muốn cộng tác với Ngài.
- Tình thương của Chúa mới có thể bao gồm quá khứ và tương lai trong giây phút hiện tại một cách đơn sơ và trọn vẹn.
- Cha nhìn con, con nhìn Cha, hai Cha con nhìn nhau với lòng mến nhau. Dù nằm bệnh hay đang làm việc, đây là những giây phút trọn vẹn trong cuộc sống dương thế.
- Tìm thấy Chúa trong mọi sự là một hồng ân Thần Khí Chúa ban khi chúng ta cảm nhận Chúa ở trong và chung quanh chúng ta;
- Tìm Chúa trong mọi sự là một lựa chọn của mình: tôi để Ngài điều dắt cuộc sống của tôi như nhân vật chính (protagonist), dù tôi vẫn sẵn sàng chịu trách nhiệm về những hành động và quyết định của tôi.
- Là kết quả nhiều hồng ân và thái độ khác:
 - ☐ biết Thiên Chúa quan phòng, tha thứ, chữa lành, điều dắt tôi theo một kế hoạch đầy khôn ngoan và vinh quang;
 - ☐ biết nhận ra thánh ý Chúa trong cuộc sống thường ngày cũng như trong tình trạng bất ngờ;
 - ☐ mến yêu Ngài tha thiết, muốn đẹp lòng Ngài trên hết.
 - ☐ Tránh thành kiến tiêu cực về người, nhóm hay sinh hoạt nào đó.
 - ☐ Nhìn mỗi biến cố và mỗi người chúng ta gặp với cặp mắt hy vọng (Chúa Quan Phòng luôn luôn hoạt động trong ở giữa chúng ta!)

Lạy Chúa,
xin nhận lấy
trọn cả tự do, trí nhớ,
trí hiểu, và
trọn cả ý muốn của con, cùng hết
thảy
những gì con có,
và những gì thuộc về con.
Mọi sự ấy,
Chúa đã ban cho con,
lạy Chúa,
nay con xin dâng lại Chúa.
Tất cả là của Chúa,
xin Chúa xử dụng
hoàn toàn theo Ý Chúa.
Chỉ xin ban cho con
lòng mến Chúa
và ân sủng.
Được như thế,
con hoàn toàn
mãn nguyện.

Th. I-nhã

313. QUY TẮC ĐỂ CẢM BIẾT VÀ NHẬN RA PHẦN NÀO NHỮNG THỨC ĐẨY KHÁC NHAU TRONG LINH HỒN ĐIỀU TỐT ĐỂ ĐÓN NHẬN VÀ ĐIỀU XẤU ĐỂ LOẠI BỎ

Các quy tắc này thích hợp hơn cho tuần thứ nhất

314. QUY TẮC I: Đối với những người sa ngã hết tội trọng này sang tội trọng khác, kẻ thù thường quen bày cho họ những vui thú bề ngoài, xui họ tưởng đến những khoái lạc và vui thú giác quan để dễ cầm giữ và thúc đẩy họ tiến sâu vào thói hư và tội lỗi. Với những người như thế, thần lành dùng phương pháp ngược lại, bằng cách thôi thúc cho lương tâm cắn rứt họ bằng luật tự nhiên của lẽ phải.

315. QUY TẮC II: Nơi những người tiến mạnh trong việc diệt trừ tội lỗi và đang tiến lên hơn mãi trên đường phụng sự Thiên Chúa, Chúa chúng ta, thì lại có phương pháp ngược lại với quy tắc thứ nhất. Vì khi đó, đường lối riêng của thần dữ là cắn rứt, làm buồn phiền và đặt chướng ngại bằng cách gây băn khoăn lo lắng với những lý lẽ giả tạo để người ta khỏi tiến tới, còn cách thức riêng của thần lành là làm cho can đảm và sức mạnh, an ủi, nước mắt, ơn soi giục và an nghỉ, giảm bớt và hủy diệt các trở ngại để cho người ta tiến lên trong đường lành.

316. QUY TẮC III: Về an ủi thiêng liêng. Gọi là an ủi trong khi linh hồn phát khởi một thúc đẩy nội tâm, khiến linh hồn bùng cháy lửa kính mến Đấng Tạo Hóa và Chúa mình, và do đó, không có thể yêu một tạo vật nào trên mặt đất vì chính tạo vật ấy, nhưng chỉ yêu trong Đấng tạo dựng mọi sự. Đó cũng là trường hợp linh hồn chảy nước mắt giục lòng mến Chúa, hoặc bởi đau đớn vì tội lỗi mình, hay vì sự thương khó của Đức Kitô, Chúa chúng ta, hay vì những điều khác trực tiếp hướng về việc phụng sự và ca ngợi Chúa. Sau cùng, còn gọi là an ủi mọi gia tăng của lòng tin- cậy- mến, cùng mọi niềm vui bề trong mời gọi và lôi kéo (tâm hồn) đến những sự trên trời và phần rỗi riêng của linh hồn mình, làm cho linh hồn được nghỉ ngơi và an bình trong Đấng Tạo Hóa và Chúa mình.

317. QUY TẮC IV: Sự sầu khổ thiêng liêng. Gọi là sầu khổ tất cả những gì trái ngược với quy tắc thứ ba, như sự tối tăm trong linh hồn, xao xuyến bề trong, thúc đẩy về những gì thấp hèn và phạm tục, lo lắng về những xao động và cảm dỗ xúi ta mất tin tưởng, trông cậy, lòng mến; (linh hồn) cảm thấy lười biếng, khô khan, buồn sầu và như bị lìa xa Đấng Tạo Hóa và Chúa mình. Vì như an ủi trái ngược với sầu khổ thế nào, thì các tư tưởng do an ủi sinh ra cũng trái ngược với các tư tưởng do sầu khổ sinh ra như vậy.

318. QUY TẮC V: Trong thời gian sầu khổ, đừng bao giờ thay đổi, nhưng hãy cương quyết bền vững trong những quyết định và dốc lòng có trước khi bị sầu khổ, hoặc những quyết định đã có khi được an ủi trước đây. Vì cũng như trong khi được an ủi, phần nhiều là thần lành hướng dẫn khuyên nhủ ta thế nào, thì trong cơn sầu khổ, thần dữ cũng (làm) như vậy, mà theo lời khuyên của nó, ta chẳng thể gặp được con đường đưa tới đích.

319. QUY TẮC VI: Trong cơn sầu khổ, nếu như không nên thay đổi những điều đã quyết định, thì lại rất nên cương quyết thay đổi chính mình để chống lại với cơn sầu khổ ấy, chẳng hạn bằng cách chăm chú cầu nguyện, suy gẫm hơn, xét mình nhiều hơn và gia tăng sự hãm mình theo cách nào thích hợp.

320. QUY TẮC VII: Đang gặp sầu khổ, ta hãy nghĩ rằng, để thử luyện ta, Chúa đã để ta với sức tự nhiên chống trả các xao động và cảm dỗ của kẻ thù; như vậy ta vẫn có thể chống trả được, nhờ ơn Chúa vẫn giúp đỡ dù ta không cảm thấy rõ ràng. Vì Chúa rút bớt lòng sốt sắng nồng nàn, lòng mến bao la và ân sủng mạnh mẽ nhưng vẫn để lại ân sủng đủ cho sự cứu rỗi đời đời.

321. QUY TẮC VIII: Đang con sâu khổ hãy gắng giữ sự nhẫn nại, là sự trái ngược với những xáo trộn xảy đến, và nghĩ rằng, chẳng bao lâu nữa sẽ được an ủi, nếu hết sức chiến đấu với con sâu khổ ấy, như đã nói ở quy tắc thứ sáu.

322. QUY TẮC IX: Có ba nguyên do chính khiến ta gặp sâu khổ:

- thứ nhất: vì ta không sốt mẩn đủ, lười biếng hay chệnh mảng trong các việc thiêng liêng; vậy là vì lỗi ta mà sự an ủi thiêng liêng lại bỏ ta;
- thứ hai: để thử coi sức ta tới đâu và ta có thể vươn tới đâu trong việc phụng sự và ca ngợi Chúa, khi không được thưởng công bằng bấy nhiêu an ủi và ân sủng bao la;
- thứ ba: để ta học biết và nhận thức tận thâm tâm rằng, không phải tự ta làm phát sinh hay duy trì được lòng sốt sắng vô ngần, lòng mẩn mạnh mẽ, nước mắt hoặc ơn an ủi thiêng liêng, mà mọi sự đều là ân điển của Thiên Chúa, Chúa chúng ta, và để ta đừng “làm tổ ở nhà người khác”, và đừng tự đắc đến trở thành kiêu ngạo, khoe khoang, tự gán cho mình lòng sốt sắng hay các hoa trái khác của ơn an ủi thiêng liêng.

323. QUY TẮC X: Khi được ơn an ủi, phải nghĩ tới cách xử sự trong con sâu khổ sẽ đến, đồng thời dành lấy sức cho lúc đó.

324. QUY TẮC XI: Ai được an ủi, phải gắng tự khiêm và tự hạ chừng nào có thể, bằng cách nghĩ mình nhỏ hèn biết mấy trong con sâu khổ, khi không có ân sủng này. Trái lại, người lâm con sâu khổ phải nghĩ mình có thể làm được nhiều nhờ ơn đủ của Chúa trợ giúp, để chống trả mọi kẻ thù, nhờ lấy sức nơi Đấng Tạo Hóa và Chúa mình.

325. QUY TẮC XII: Kẻ thù xử sự như đàn bà, vì khi ta chống trả thì nó yếu, và khi ta để mặc thì nó mạnh. Quả vậy, đặc tính của đàn bà khi gây gổ với người đàn ông, là mất can đảm và chạy trốn khi người đàn ông thẳng tay chống trả. Trái lại, nếu người đàn ông bắt đầu chạy trốn và mất can đảm, thì con giận, sự trả thù và sự hung dữ của người đàn bà thật không sao lường được. Cũng vậy, đặc tính của kẻ thù là yếu nhược, khiếp đảm và bỏ chạy với những chước cám dỗ của nó, khi người tập tành trong đảng thiêng liêng thẳng tay chống trả các cám dỗ của nó bằng cách làm điều ngược hẳn lại. Trái lại, nếu người ấy bắt đầu sợ hãi và mất can đảm trước con cám dỗ, thì trên mặt đất này, không có vật nào hung dữ cho bằng kẻ thù của bản tính loài người trong việc theo đuổi ý định xấu xa của nó cách dữ dằn chừng ấy.

326. QUY TẮC XIII: Kẻ thù cũng còn xử sự như kẻ si tình lằng lơ, muốn giữ bí mật để khỏi bị lộ. Quả vậy, một người đàn ông đôi bại dùng lời xảo trá quyến rũ một thiếu nữ con nhà lành, hoặc vợ một người đứng đắn, thì muốn cho những lời dụ dỗ của hắn được giữ kín; trái lại hắn rất bất mãn khi thiếu nữ mách với cha, thiếu phụ mách với chồng những lời quyến rũ và ý xấu xa của hắn, vì hắn dễ dàng suy ra rằng, không thể nào thành công được với chuyện hắn đã bắt đầu. Cũng vậy khi kẻ thù của bản tính loài người đưa những sự xảo trá và xúi giục của nó vào linh hồn ngay lành, thì mong muốn những điều đó được tiếp nhận và giữ kín. Nhưng khi linh hồn tỏ ra với cha giải tội tốt hay một người đạo đức nào khác am tường những dối trá và sự hiểm độc của nó, thì nó rất bất mãn, vì nó kết luận rằng không thể đạt tới điều xấu xa mà nó đã bắt đầu, vì sự dối trá rõ rệt của nó đã bị phanh phui.

327. QUY TẮC XIV: Kẻ thù lại còn xử sự như một tướng quân để thắng và cướp những gì nó muốn. Vì như một vị chỉ huy cầm đầu đội quân, sau khi đặt bản doanh trại và xem xét lực lượng hoặc cách bố trí của một thành trì, sẽ tấn công vào điểm yếu nhất; thì cũng vậy, kẻ thù của bản tính loài người lượn quanh để dò xét những nhân đức đối thần, các nhân đức trụ (đối nghịch với bảy mối tội đầu). và các nhân đức luân lý khác của ta, và điểm nào nó thấy ta yếu nhất và dễ nguy nhất cho phần rỗi đời đời của ta, nó sẽ tấn công vào đó và cố hạ ta.

328. QUY TẮC VỀ CÙNG MỘT VẤN ĐỀ ĐỂ PHÂN BIỆT CÁC THẦN RÕ HƠN

Các quy tắc này thích hợp hơn cho tuần thứ hai

329. QUY TẮC I: Đặc điểm của Chúa và các thiên thần khi soi giục là ban sự sáng khoái và vui vẻ thiêng liêng liêng thật, xóa bỏ mọi buồn sầu và xao xuyến do kẻ thù đưa vào. Còn đặc điểm của kẻ thù là chống lại sự sáng khoái và niềm an ủi thiêng liêng ấy bằng cách đưa ra những lý do giả tạo, cầu kỳ và ngụy biện không cùng.

330. QUY TẮC II: Chỉ có Thiên Chúa, Chúa chúng ta, mới ban ơn an ủi cho linh hồn mà không cần có nguyên do trước; vì quyền riêng của Đấng Tạo Hóa là vào, ra, đánh động linh hồn, lôi cuốn trọn vẹn linh hồn làm yêu mến Ngài. Tôi nói không có nguyên do, nghĩa là, không có một tình cảm hay một nhận thức về một đối tượng nào trước, nhờ đó sự an ủi phát sinh do tác động của trí tuệ và ý chí.

331. QUY TẮC III: Khi có nguyên do, thần lành cũng như thần dữ đều có thể an ủi linh hồn, nhưng nhằm mục đích trái ngược nhau: thần lành nhằm mưu ích cho linh hồn, để nó lớn lên và ngày càng tốt lành hơn, còn thần dữ nhằm điều ngược lại, để rồi lôi cuốn linh hồn theo ý xấu xa đồi tệ của nó.

332. QUY TẮC IV: Đặc điểm của thần dữ là giả dạng thần lành đi vào theo chiều hướng của linh hồn trung tín để rồi kéo linh hồn ra theo đường của nó; nghĩa là nó bày ra những tư tưởng tốt lành thánh thiện hợp với tâm hồn công chính, rồi lần lần gặng lôi kéo linh hồn ra theo những mưu mô ẩn kín và những ý đồi tệ của nó.

333. QUY TẮC V: Cần chú ý nhiều về diễn biến của tư tưởng. Nếu từ đầu đến cuối đều tốt, hướng hẳn về đường lành, là dấu hiệu của thần lành. Nhưng nếu diễn biến của tư tưởng đưa ta tới điều xấu hoặc lo ra, hay không được tốt như điều trước đó linh hồn đã định làm, hoặc làm giảm sút, khiến ta lo lắng, bối rối, mất sự bình an, yên tĩnh đã có từ trước, đó là dấu hiệu rõ ràng điều ấy bởi thần dữ, kẻ thù của sự tiến tới và phần rỗi ta.

334. QUY TẮC VI: Khi đã cảm thấy và nhận ra kẻ thù của bản tính loài người bởi cái đuôi rắn của nó và mục đích xấu xa nó muốn đưa tới, thì điều có ích cho người bị cám dỗ là sau đó duyệt lại diễn biến của những tư tưởng tốt nó bày ra và khởi đầu của những tư tưởng ấy, và xem nó đã lần lần tìm cách khiến ta rời sự dịu ngọt và niềm vui siêu nhiên vốn có trước, cho đến chỗ đưa ta tới ý định đồi tệ của nó như thế nào; để nhờ nhận biết và ghi lại những kinh nghiệm đó, ta sẽ giữ mình cho khỏi những đối trá thường lệ của nó sau này.

335. QUY TẮC VII: Đối với những người đang tiến tới, thần lành soi dẫn linh hồn cách êm ái, nhẹ nhàng và dịu ngọt, như giọt nước thấm vào miếng bọt biển; còn thần dữ thì thúc đẩy cách chát chúa, ồn ào và sôi động, như giọt nước rơi trên đá. Với những người sa sút, thì các thần nói trên hành động ngược lại. Lý do là tùy theo tình trạng của linh hồn trái ngược hay hòa hợp với các thần nói trên, vì khi trái ngược, thì các thần xâm nhập cách ồn ào, dễ cảm thấy và nhận ra, còn khi hòa hợp thì các thần ấy xâm nhập lặng lẽ như vào nhà mình, cửa mở.

336. QUY TẮC VIII: Khi an ủi không có nguyên do, thì không có cạm bẫy, vì như đã nói trên, đó là ơn của riêng Thiên Chúa, Chúa chúng ta. Song người sống thiêng liêng được Chúa ban ơn yên ủi phải tỉnh thức, và chú ý xem xét và phân biệt thời gian được an ủi với thời gian tiếp sau, khi linh hồn còn sốt

sáng và sung sướng vì ơn an ủi vừa qua và dư hưởng của ơn ấy. Quả vậy, trong thời gian tiếp sau ấy, nhiều khi tự mình suy nghĩ theo tư tưởng và suy luận riêng, hoặc do ảnh hưởng của thần lành hay thần dữ, ta hoạch ra những dự định và ý kiến mà không phải do Thiên Chúa, Chúa chúng ta, trực tiếp ban cho, và vì thế, cần xét xem thật kỹ trước khi hoàn toàn tin tưởng ở những điều ấy và đem ra thực hành.